

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΥΤΡΙΚΗ

ΕΠΙΜΟΡΦΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΑ ΜΟΝΟΝ *Εν Ἀθήναις φρ 18 — *Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 18 — *Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 22.

Β. ΓΑΒΡΙΝΑΪΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΡΙΣ.

Εἴμεθα ἀντιπολιτευόμενοι, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος. Ἀντιπολιτευόμεθα τὸν Κουμουνοῦρον, ἀντιπολιτευόμεθα τὴν Βασιλείαν, ἀντιπολιτευόμεθα τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, ἀντιπολιτευόμεθα τὰ ἤθη, τὰ συμφέροντα, τὰς σκέψεις τῆς κρατούσης κοινωνίας. Ἄλλα διότι εἴμεθα ἀντιπολιτευόμενοι, δὲν εἴμεθα καὶ ὄργανα τῆς λεγομένης ἐπισήμου ἀντιπολιτεύσεως. Ὡς ἀρνησὶν τῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Κουμουνοῦρου καὶ τῶν ὁπαδῶν τῆς τὴν ὑπεστηρίζαμεν ἄχρι τοῦδε, τὴν ὑποστηρίζομεν τώρα καὶ θὰ τὴν ὑποστηρίξωμεν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Θὰ τὴν βοηθήσωμεν μάλιστα νὰ σχηματίσῃ καὶ Κυβέρνησιν—ἐὰν ὡς τότε δὲν ἀναλάμψῃ ἄλλη κυβερνητικὴ διεξοδος. Διατηροῦμεν ὅμως ἀπέναντι αὐτῆς, πλήρη τὴν ἀνεξαρτησίαν μας· διότι μπορεῖ νὰ πιστεῦωμεν ὅτι ἐρχόμενος ὁ κ. Τρικούπης εἰς τὰ πράγματα θὰ κυβερνήσῃ τιμιώτερον τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐσχηματίσαμεν δι' αὐτὸν καὶ τὸ κόμμα του τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ ἐπιστατήσωσιν αὐτοὶ τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως, ἥτις ἀπαιτεῖται ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ τόπου αὐτοῦ ὅπως σωθῆ ἡ Ἑλλάς. Ὅχι· διότι ἐπρωθυπουργοῦσε καὶ ὁ κ. Τρικούπης καὶ δὲν τὸν εἶδομεν νὰ ἀρῇ τὸν πέλεκυν καὶ ἀρχίζων ἀπὸ τὴν αὐλήν, νὰ εἴπῃ: Κάτω τὰ τελούμενα ἰδῶ ὄργανα! Κάτω αὐτὴ ἡ πονηρὰ θέλησις ἢ παραμονεύουσα τὴν τύχην τοῦ ἔθνους καὶ ἀπειλοῦσα αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν τοῦ Κράτους! Κάτω ὅσοι ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους ἐμπορεύονται τὴν Βουλευτείαν! Κάτω οἱ ἀρχιλόχοι τμηματάρχαι τῶν ὑπουργείων! Εἰς τὴν φυλακὴν αὐτοὶ οἱ τελῶναι, οἱ ἀνὶ 300 δρ. τὸν μῆνα κτίζοντες μέγαλα εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐνδύοντες βελούδα τὰς συζύγους των! Εἰς τὴν φυλακὴν οἱ πωλοῦντες τὴν δικαιοσύνην δικασταὶ! Εἰς τὸ φῶς ὅλαι αἱ καταχρήσεις! Κάτω ἡ στρατιωτικὴ ἀνικανότης καὶ αὐθάδεια, ἥτις οὐδέποτε θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ σχηματισθῇ ἑλληνικὸς στρατός! Κάτω οἱ Ζαῖμπέκκι τῆς χωροφυλακῆς! Αὐτὰ δὲν τὰ εἶπε τότε καὶ ἀφοῦ δὲν τὰ εἶπε τότε, δὲν θὰ τὰ πῆ ἴσως καὶ τώρα καὶ ἡμεῖς θέλομεν ἄνθρωπον διὰ νὰ πῆ αὐτὰ καὶ

ὄχι μόνον νὰ τὰ πῆ, ἀλλὰ καὶ νὰ τὰ ἐκτελέσῃ, διότι θὰ ἔχη μετ' αὐτοῦ ὅλον τὸ ἔθνος τῶν τιμίων καὶ εἴμεθα πολλοὶ οἱ τίμιοι, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν κεφαλὴν καὶ δὲν συνειθισάμεν ἀκόμα νὰ πολιτευώμεθα.

ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους δὲν θὰ παραδώσωμεν τὴν θέλησιν ἡμῶν δεσμίαν οὐχὶ εἰς ἓνα, ἀλλ' εἰς χιλίους Τρικούπας. Δὲν εἴμεθα ὅμως καὶ τῶν ἄκρων ἄνθρωποι· διότι αἱ ἀρχαὶ ἡμῶν δὲν εἶναι ἡ δημοκρατία ἢ τὸ σύνταγμα, ἡ ἀναρχία ἢ ὀικονομισμός, τὸ ἐνιαῖον ἢ τὸ πολλαπλοῦν τῆς ψήφου· ἡ μόνη ἀρχὴ ἡμῶν εἶναι ἡ εὐημερία τοῦ Κράτους καὶ ὁ σύνδεσμος τῆς ὅλης φυλῆς μας. Ἐὰν τὰ δύο αὐτὰ πρόκειται νὰ τὰ ἐκτελέσῃ ὁ Γεώργιος, εἴμεθα τοῦ Γεωργίου· ἀν' ὑπάρχῃ ἔλπις νὰ τὰ ἐκτελέσῃ ὁ μονογενὴς δημοκρατικὸς ὑποψήφιος μας, ὁ Χοῦδᾶς, εἴμεθα τοῦ Χοῦδᾶ· ἐὰν ὁ Χριστὸς ἐκ νέου καταβῆ εἰς τὴν γῆν, θεραπείωσῃ τὸν Βουρδούσην καὶ καταστήσας αὐτὸν ὄργανον τῆς ἐκλογῆς του, παραδώσῃ εἰς τοὺς ἑλεφαντιῶντας πόδας του τὴν τύχην τοῦ ἔθνους, εἴμεθα τοῦ Βουρδούση. Βλέπετε πόσον ἐλαστικοὶ ἐσμέν περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων, ἀλλὰ καὶ ἀδυσώπητοι περὶ τὸν μέγαν σκοπὸν τῆς ἑλληνικῆς ἀναστάσεως.

Ποῖος λοιπὸν σᾶς εἶπεν, κύριοι ὀκτώ ὑποψήφιοι τῆς Ἀττικῆς, τῶν ὁποίων τὸ πρόγραμμα ἔχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι σεῖς—καὶ μόνοι σεῖς—ἀντιπροσωπεύετε ἐν τῇ ἑπαρχίᾳ Ἀττικῆς τοὺς μὴ Κουμουνοῦρικοὺς πολίτας; «Κατέρχεσθε, λέγετε, ἠρωμένοι, διὰ νὰ καταστήσητε εὐχερηστεράν τὴν κρίσιν ἡμῶν, ἢν ἀπεκδέχεσθε ὡς ἐυμηγορίαν κ.λπ.» Τοῦτο θὰ πῆ ὅτι εἰς ἕκαστον ἐξ ἡμῶν οἰτινες ὄχι ἀντιπολιτευόμεθα, ἀλλὰ βδελυττόμεθα τὴν Κυβέρνησιν, θὰ διανεμητὲ ψηφοδέλτια φέροντα τὰ ὀκτὼ χρυσᾶ ὀνόματά σας, τὰ ὁποῖα μᾶς τὰ ἐπιβάλλετε, διότι εἴχομεν τὴν ἀτυχίαν νὰ σᾶς ποῦμεν ὅτι εἴμεθα, ὡς καὶ σεῖς, ἀντιπολιτευόμενοι. Ἄλλὰ ποῖος εἶσθε σεῖς, οἱ ὀκτώ; Ποῖος εἶδωκεν εἰς ἓνα ἕκαστον ἐξ ἡμῶν τὸ δικαίωμα ἀφ' ἑνὸς νὰ ζητῆ δι' ἑαυτὸν τὴν ψῆφόν μας καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐβῆ νὰ ἐπιβάλλῃ μαζὺ μετὰ τὴν ἀτομικότητά του καὶ ἐπτά

άλλας άτομικότητας, αΐτινες δυνατόν νά είναι τοιαύται, αλλά δυνατότερον νά είναι καί τενεκέδες; Ποίος έκλογικός σύλλογος σάς υπέδειξε, ποία όμάς πολιτών σάς συνέστησε; Μήπως ό εις τά εύφημα καταστήματα του Βιθνοϋ αυθενδριάζων Σύλλογος **"Εγχερας"**; Αναγνωρίζω εις όλους τους έκλογείς τό δικαίωμα νά ζητώσι ψήφους των συμπολιτών αυτών, όπως τους αντιπροσωπεύσουν· αλλά δέν αναγνωρίζω εις κένενα τό δικαίωμα νά μου πη: "Έχεις δικαίωμα έκλογής; δατώ αντιπροσώπων· γνωρίζω ότι θά μου δώσης λευκήν ψήφον· αλλά δέν θέλω τήν ψήφόν σου, εάν δέν δώσης και εις τους εξής επτά, τους όποιους δέν γνωρίζεις, αλλά τους όποιους γνωρίζω έγώ" είναι καλοί και ψήφισέ τους. Βδω λοιπόν πρόκειται νά μάς επιβάλη ό κ. Ράλλης τόν κ. Ψύλλαν και ό κ. Ψύλλας τόν κύριον Καλλιφρονά, ούτος πάλιν τόν κ. Φιλήμονα και ό κ. Φιλήμων τόν κ. Βλάχον. Η έλευθερία των έκλογών λοιπόν δέν άπειλείται μόνον υπό της Κυβερνήσεως, αλλά και υπό της αντιπολιτεύσεως. Δέν γνωρίζομεν τί γίνεται εις τάς κομμάς έπαρχίας· άλλ' οι όμοειδείς συνδυασμοί εκεί είναι λογικότεροι· διότι έκάστη έπαρχία διαίρεται εις δύο μεγάλα, ως επί τό πολύ, κόμματα· έκάτερον λοιπόν αυτών καταρτίζει τόν συνδυασμόν του· και έκαστος συνδυασμός φυσικώς αντιπροσωπεύει τό ήμισυ και κάτι έλαττον ή κάτι πλέον τής έπαρχίας.

Αλλά εδώ—κύριοι δατώ—πού είναι τά δύο μεγάλα κόμματα, εις ά διαίρεται ή Έπαρχία μας; Αμφισβάλλομεν αν ό Κουμουνοδούρος δύναται νά πη ότι έχει εδώ κόμμα. Αλλά μήπως έχει ό κ. Τρικούπης; Και περί τούτου επιτρέψατέ μας νά αμφισβάλωμεν· εις και μόνος πολιτικός κωτάρθρωσε νά ιδρύση, διε ήν έν άκμή, κόμμα έν Αθήναις· ήτο ό **Δεληγιώργης**; ό Δεληγιώργης διά του λόγου του, διά του χαρακτρός του, διά τής μαγείας του· αλλά και αυτός δέν κωτάρθρωσε νά τό συγκρατήση επί πολύ άνθρον· και διε τούτο άποθανόντος εκείνου άντι κόμματος Δεληγιώργη, έχομεν ζήραν μίαν γωνίαν του Ζαχαροπλαστέιου Παπαζήση.

Διαιρούμεθα λοιπόν εδώ εις όσους έκλογείς, τόσα και κόμματα· έρρίζωμεναι έπιβρασι είναι όλίγα, τρεφόμεναι υπό καθημερινής άχθοφορικης εργασίας· εάν μάς είπητε έρρίζωμεν τήν έπιβροήν του ένός εκ των ύποψηφίων σας, του γέρου Καλλιφρονά, θά σάς αντιτάξωμεν έπίσης έρρίζωμενήν και τήν έπιβροήν του νέου Ζυγομαλά· εάν μάς φέρητε παράδειγμα τόν Ράλλην διά δισχιλίας ψήφους, προσχομένης εκ προσωπικης εργασίας, σάς αντιτάττομεν χιλίας του Σταυροπούλου, τήν αύτην έχούσας πηγήν. Ωστε δέν δύνασθε νά είπητε ότι επειδή ό σύνδεσμος τών έπιβροών αυτών άποτελεί τό κράτος όλης τής έπαρχίας, ότι οι αντιπροσωπεύοντες τάς έπιβροάς αύτας δικαίως δύνανται νά παραστώσιν ήνωμένοι ως ύποψήφιοι τής έπαρχίας. Διότι τόσας άλλας έπιβροάς τάς αφήσατε έξω του συνδυασμού σας και αι έπιβροάι αύται δέν είναι όλοι συμπολιτευόμεναι, ώστε ή λογική σας σφάλλει και πίπτει.

Αλλά σεις οι άθάνατοι δατώ, οι έρχόμενοι με τοιοϋτο λαμπρόν πρόγραμμα, οι έπαγγελόμενοι οϋδέν ήττον, οϋδέν έλαττον, νά διασεισάτε εκ βάθρων τό πολιτικόν καθεστώς—αϋτή είναι ή έννοια των λέξεών σας—άχγεσθε του αναμορφωτικου σας σταδίου, εγκαινιάζετε τήν ευαγγελίζομένην επανάστασιν σας με τήν είδεχθεστέρην των τυραννιών, τήν πίεσιν των συνειδησών μας, διότι τήν συνειδησίν μου πιέζεις, κύριο Ράλλη, εάν με αναγκάσης νά ψηφίσω πλην σου και τόν Ψύλλαν, πλην σου και τόν Βλάχον. Πρόκειται νά διαμαρτυρηθήτε ακατά του χάους όπερ ενε-

θρονίσθη εν ταίς σχέσεσι των μεγάλων του Κράτους έξουσιών και άχγεσθε του πολέμου σας αϋτου ατιγματίζοντες τήν πρωτεύουσαν έπαρχίαν του Κράτους ως τιμάριον των Καλλιφρονάδων, τιμάριον του Μητσπούλου, τιμάριον του Ράλλη! Και ποίος εξ ήμων γνωρίζει τόν Μητσόπουλον; Ποίος προς θεού γνωρίζει τόν Αντώνιον Βλάχον, όστις τούλάχιστον δέν είναι Άγγελος Βλάχος; Ποίος εξ ήμων γνωρίζας τόν κ. Ψύλλαν νομίζει αϋτόν ότι έχει τά προσόντα του Βουλευτου; Μας επιβάλλετε λοιπόν άγνωστους ύπάρξεις ή γνωστάς άνικανότητας, διότι είσατε οι κύριοί μας, οι άρχοντές μας, και ήμεις οι δούλοι σας, τά όργανά σας!

Αλλά θά εμειθα τά ευτελέστερα άνδράκια όλοι οι αντιπολιτευόμενοι τής έπαρχίας Αττικής, εάν ύπακούσωμεν εις τόν φετρά σας και έιλέξωμεν τόν συνδυασμόν σας. Θεωρήσατε από τούδε αϋτόν τόν επονείδιστον διά τήν έλευθερίαν μας συνασπισμόν σας ζετησιμόν! Απο τούδε κηρύττομεν κατ' αϋτου τόν πόλεμον! Καί ή νίκη μας είναι από τούδε ήτρησιμένη. Θί εκλέξωμεν τινας εκ των δατώ· αλλά θά φέρωμεν τήν κατασχύνην διε τής πληθούς των μαύρων εις άλλας εκ των δατώ ήμων κάλπας, διε νά τιμωρήσωμεν άπαξ διε παντός τήν ύπεροψίαν των άρχηγών σας, οστινες υπέλαβον τήν Αττικήν δήμον Αθήμαντος, εις όν λέγει ό κ. Ρενιέρης εκλέξαστε τών κω Εσενουδάκην και εκλέγεται ό Εσενουδάκης από τούδε!

Έχομεν και άλλους ύποψηφίους, εις οϋ; Θά συγκεντρώσωμεν οι αντιπολιτευόμενοι τήν καρδίαν μας και τάς ενεργείας μας, οστινες είναι ύποψήφιοι άρχών και δέν είναι ύποψήφιοι κουμπαριών. Τους ύποψηφίους αϋτούς θά τους αντιτάξωμεν οϋ μόνον έναντίον τής Αϋλής και τής Κυβερνήσεως, αλλά και έναντίον τής αυθεντικής αντιπολιτεύσεως ήτις μάς ενόμισε δούλους άντι έλευθέρων, όργανα άντι κυριών. Καί εάν μη έπρόκειτο θεινός άγων έναντίον του φαύλου κόμματος του κ. Κουμουνοδούρου, θά έπολεμούμεν έξίσου και τους κυβερνητικούς και τους αντιπολιτευόμενους ύποψηφίους· άλλ' εμειθα συνετώτεροι και πατριωτικώτεροι ήμων και διε τούτο δέν διασπώμεν τήν ένωσιν, αλλά περιορίζομεθα νά σάς δώσωμεν έν μάθημα.

Επί του παρόντος αντιτάττομεν έναντίον του αυθάδους συνδυασμού σας, τρία δνόματα ύποψηφίων, διαφερόντων πολύ ως προς τάς άρχάς, κεκτημένων όμως και των τριών τοιαύτας και έν τή Βουλή ύπερκεμισομένων οϋχι πρόσωπα, αλλά **πράγματα**, οϋχι κόμματα, αλλά **συστήματα**. Ίδου οι τρεις ύποψήφιοί μας:

- ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ**
- ΡΟΚΟΣ ΧΟΙΔΑΣ**
- ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΑΚΡΑΚΗΣ**

Καλιδάν.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Τί καλή, ως νεόνυμφος οίκοκυροπούλα, τί ζεστή, ως φρέσκος λουκαμάς, τί γεμάτη, ως βιτρίνα· Έμπορικού του Μομφεράτου κατά τήν πρώτην του· Έτους, τί μαλακή εις τήν γλώσσάν της, ως γάτα Άγκύρας, εξήλθεν ή **Νέα Έφημερίς** του Καμπούρογλου ή του Γιάννη, όπως τήν διελάου εις τάς όδοϋς μετά φίλτρου οι μικροί έφημεριδοπώλαι. Δέν είναι πλέον έφημερίς αϋτή, με τά καινούργια στοιχεία της, τόν βελουδένιο τύπον της, τό κομψόν κηδεμόν της, τήν ποικιλίαν των είδησεων, τό άνθρον των διαφόρων της, τό άχολον της πολιτικης της, τό άστυκόν της φυσιογνωμίας της, και τόν πλοϋτον των άγγελιών της· είναι γλυκό τό όποιον λαμβάνει τις τήν πρωίαν και άνοίγει τά μάτια του, είναι φρούτο όπερ τρώγει τις τήν έσπέραν και σφαλά τό στόμα του. Η **Νέα Έφημερίς** είναι ό νέος Καμπούρογλος, ό πρό δεκαετίας Καμπούρογλος, ό λεπτός, ό ρωμαντικός, ό κομψοενδεδυμένος, με τάν ύψηλόν του πλον, με χειρόκτια εις τάς χείρας, με τόν **Φαίθωνα** και τόν **Άκρόπολιρ** του και τόν χρυσόν ξανθόν έρωτά του, υπό τάς μαλακάς πτέρυγας του όποιου όλαι αι Αθήναι έθερμαίνοντο, ως υπό διαρκές φίλημα και θερμαι, φαιραί, άκτινοβόλοι άντανεκλώντο επί του φύλλου τό όποιον έγγραφον ό Γιάννης. Ητο καιρός νά αναγεννηθή έ Γιάννης μας, διότι ή Στερήνιος πνοή του Κουμουνοδούρου και ή άλλη ή δυσώδης του Παπαμιχαλοπούλου, τόν είχαν προώμως γηράσει, άσχημίσει, μαράνει, και αι Αθήναι όλαι άνφ τόν έσλεπον δέν έπίστευον ότι είναι αϋτός, αλλά άλλος τις, ύποβολιμαίος τις εκ Μεσσηνίας ή Μολάων και διε πιστογραφία· προσλαβών τήν φυσιογνωμίαν του συντάκτου τής **Έφημεριδος**, ενφ αϋτός έταξείδευε, περιηγείτο, άνέπνεε μακράν τής πρωτεύουσας. Και τώρα επανήλθεν άκμαίος με νέας γνώσεις, νέα δημοσιογραφικά έρόδια, τά όποια καθ' ήμεραν θ' αναβαπτίζη με τάς βοδοβαφάς τής ηούς εις τήν συμπαθητικήν μελάνην του φύλλου του και ό νέος Καμπούρογλος θά είναι ή **Νέα Έφημερίς**.

Τά άτμοσφαιρικά μας πηγαίνουν περίφημα. Μετά τήν καταίγίδα, μετά τάς βροχάς, μετά τήν σήψιν, μετά τήν διακοπήν τής συγκοινωνίας μεταξύ Παρασκευαΐδου και Φαλήρου, μετά τό λιμνασμα του κάμπου μας, τήν καταστροφήν γεφυρών, τήν κατάπτωσιν μανδρών, τό κύλισμα υπό των χειμάρρων ζώνων, καρπών, οίκίσκων, μετά τήν προκήρυξιν του Δημάρχου ότι ή γέφυρα του Κηφισου είναι πολύ καλά εις τήν υγείαν της, μετά τήν παραφροσύνην του Μπούμπουλη διότι ή καταίγιστόν ευρεν εις τό στρώμά του, έχομεν ήλιον αυθάδη ως τους πολιτικούς μας, δυνατόν ως ύρος Ίεροκλέους, έχομεν βορβρον ψυχρόν ως άγρούσειν Δεληγιάννη ή ως καλλονήν ένός φίλου μας, έχομεν χιόνια επί του Πάρνηθος, γρασίδι εις τους λιμνώνας μας, επενδύτας εις τά κώτά μας, μαγών εις τά χεράκια των δεσποινίδων μας, ταχύτητα εις τό βήμά μας, τάπητας υπό τους πόδας μας, κάστανα εις τά άγκωνάρια των όδών, χορόν εις τάς έρεσπερίδας, πόλκα σκερτσόζα του πολκαδόρου Μηλιαρέση εις τάς πλατείας, τουρτούρισμα εις τά θυλάκια του Δέ Κάστρου, ανατριχίλας εις τήν συνειδησιν του Κουμουνοδούρου, συγκρούσεις όδοντοστοιχίας εις τήν ευώδη σιαγόνα

του ύπουργου των Έσωτερικών, full-steam εις τά ύπόγεια ένός ύπαλλήλου του Έπουργίου των Έξωτερικών, τό θερμομέτρον του πολιτικού Συλλόγου ή **Έγχεροι** εις τήν βαθμόν τόν δεικνύοντα πάγον, τάς Κυρίας λαμβανούσας τό πρόγευμά των εις τά έμπορικά, τήν μύτην του φίλου Μαΐφρετ ψυχρόρραγούσαν, και πολλά άλλα, τά όποια ό ιστρονόμος μας παρατηρεί τήν στιγμήν αϋτήν και θά μάς τά μεταδώση μετ' όλίγον.

Βίδομεν και πάλιν τήν αϋτήν κατάχρησιν τής από μίας θυρίδος έν τω σταθμῷ του Πειραιώς πωλήσεως των είσιτηρίων και των τριών θέσεων. Δέν μάς εξηγείτε τί συμβαίνει επί τέλους, κύριοι του σιδηροδρόμου; Έγχεροκοπήσατε και ήλαττώσατε τόν αριθμόν των ύπαλλήλων σας; Η φρονιζίτε τόσον περί των συμπερόντων αϋτου του έργου, ώστε έχετε ύπαλλήλους οι όποιοι πληρώνονται μόν, δέν εϋρίσκονται δε εις τάς θέσεις των. Κύριε Παρασκευαΐδη, και κύριοι άλλοι, σάς όμιλοϋμεν σπουδαίως, επ' όνόματι πολλών πελατών σας και μετόχων σας άκόμα, ώστε ή άπαντήσατέ μας ή επανορθώσατε τήν κατάχρησιν σας.

Ευχαρίστωσ εϊδομεν άμυδράν ανατολήν κυβερνητικης προνοίας διε τήν κατάστασιν του Δημοσιου Γυμναστηριου. Μισθοδοσίαι τινες διδασκάλων ηύξησαν κατά τι και νέα ώθησις υπό του Διευθυντου του Γυμναστηριου έδόθη προς τακτοποίησιν των εργασιών ώρων και διανομήν αϋτων μεταξύ των διδασκάλων, ώστε και τά Γυμνάσια και οι φοιτηται νά γυγάνωσι τής δεούσης επιβλέψεως και διδασκαλίας.

Μεγίστη όμως άνάγκη ως προς τά όργανα τής γυμναστικής μένει άκόμα άνεκπλήρωτος. Και ό μόν μηχανικός του δημοσιου διετάχθη πρό πολλου υπό της Κυβερνήσεως προς κατασκευή νέων και διαρβύθμισιν παλαιών οργάνων· άλλ' εισέτι οϋδέν έγγένετο· επ' ό επικαλούμεθα τήν χηρείσαν μνήμην του να μόν κάμνη τά θυλάκια του άρχεία κυβερνητικων διαταγών.

Βκ Τρικκάλων μάς αναγγέλλουσιν ότι άπηγορεύθη τό κυνήγιον των **φασσανών**, επί τω λόγω ότι θά εξαντληθοϋν και όταν μεταβη εκεί ό Βασιλεύς μετ' όλίγον,—διότι πρόκειται, λέγει, νά κάμη κυνηγετικήν εκδρομήν—δέν θά εύρίσκη νά σκοτώνη. Οι Τρικκαλιώται όμως δέν τ' άκούνε αϋτά, τρώνε τους βασιλείς τής θήρας φασσανούς, ιδιαιφορουντες αν θά εϋρη ό Βασιλεύς ή οχι.

Μετα μακράν σιγήν ένεκα του επελθόντος αϋτω οίκογενειακου δυστυχηματος, ό προσφιλης του Ρωμαϊκου βάρδος **Γεώργιος Σουρής** επαναλαμβάνει σήμεραν έν τω **Μη Χάνεσας** τήν σειράν των δημοτικωτάτων ποιημάτων αϋτου, άρχίσας από πικροτάτης σατύρας των έκλογικών ήθών μας.

νοι θα έλθωσιν ενώπιον του Βιδικού Δικαστηρίου, ή δε εϋθύνη έπρεσεν επί του Βελέντζα, οστις υπήρξεν εϋτυχής, διότι κατά την εποχήν εκείνην δέν άνεκαλύφθησαν και άλλα έγκλήματα έν Έλλάδι, όπως αποδοθώσι τῷ Βελέντζα, διά ν' άποφύγωσιν άλλοι τήν τότε καταφοράν τής κοινής γνώμης.

Ως επιτήδειος πλοίαρχος ο εισαγγελεύς, βλέπων τās πολλās ύφάλους, έρριψε τὸ ήμισυ τῷ φορτίου, όπως σώση τὸ έτερον ήμισυ, και άντι τής αρχικής κατηγορίας, εζήτησε τήν ένοχήν τῶν κατηγορουμένων επί κυκλοφορία κίβδηλων.

Τούτο διά νά δυνθῆ νά προσυλάξῃ τὸ καταεσχίζόμενον ύρασμα τοῦ κατηγορητηρίου.

Έάν ο Καϊμάκης επώλησεν εἰς τὸν Α. Βελέντζαν πράγματι έν άγνοία τοῦ Βελέντζα, διατί ο Α. Βελέντζας κατηγορεῖται; Έάν δέ ο Καϊμάκης δέν επώλησεν εἰς τὸν Α. Βελέντζαν, τότε διατί ο Καϊμάκης κατηγορεῖται; Και έν κατηγορεῖται ο Αχιλ. Βελέντζας διότι ήγόρασεν από τὸν Καϊμάκην, οστις λέγει αληθῆ, τότε διατί νά μὴν έλθῃ κατηγορούμενος και ο υἱός τοῦ Καϊμάκη και ο Σταμούλης, και ο Γρηγοράκης, κατέχοντες κίβδηλα;

Τὸ βούλευμα άπαλλάσσει τὸν Π. Καϊμάκην, διότι θεωρεῖ άπίθανον ὁ πατήρ νά φθάσῃ εἰς τοιαύτην ήθικήν κατάπτωσιν, ὥστε νά συμπαρασῶρῃ τὸν υἱὸν του εἰς τὸ έγκλημα, διατί ὡς δέν φέρει και τὸν Ιωάν. Βελέντζαν εἰς τήν αὐτὴν θέσιν, άπέναντι τοῦ πατρός του;

Ο Αχ. Βελέντζας δέν έδίδαξε τὸν υἱὸν του νά παραχαράτῃ, αλλά νά πολεμῆ, νά πίπτῃ εἰς τās μάχας, και όταν τὸ άκούῃ νά λέγῃ «Πρὸς τοῦτο τὸν έγέννησα.»

Έάν ο Αχ. Βελέντζας ἔδεν ένθυμείτο τὸ πρῶτον πῶθεν ήγόρασε τὸ γραμματόσημον και αν ήτο πλαστὸν, τίς εἰς ήμῶν άγοράσας τὸ ένθυμείται τὸ πῶθεν, ή και τὸ παρετήρησε ποτε έν ηῖναι κίβδηλον;

Δέν άνεγνώρισαν τὸ πλαστὸν γραμματόσημον οἱ ειδικοί άνδρες, ὁ Βουγιούκας ποῦ τὰ τυπῶναι, ὁ Χαλλοκοινδύλης ποῦ τὰ πωλεῖ και τῶσιν άλλοι, και θά τὸ έγνωρίζεν ὁ γέρω χωροφύλακας Βελέντζας; Οὔτε ὁ Π. Θεοδώρου τὸ άνεγνώρισεν, αλλά τὸ υπωπτεύθη, επειδῆ υπήρχεν έλλειψίς 20λέπτου γραμματοσήμου.

Έάν ο Βελέντζας εἶχεν έλλειμμα 600,000 δραχ. ήθελε συλλογηθῆ εἰσέτι 3,000 γραμματόσημον, ὅπερ έλαβε διά τās ανάγκας του;

Αλλ' ὁ εισαγγελεύς έλαβε τὸ νέον και φοβερόν ὄπλον τής κατηγορίας, τήν τορπίλῃν τοῦ βασιφοδору Μπουμπουλι. Ο καλόγηρος ὅμως αὐτός, οστις άντι νά άσχολῆται εἰς λειτανείας και προσευχάς, τρώγεται με τούς άνωτέρους του, ψεύδεται λέγων ὅτι άντι νά ρίψῃ τὸ ὄμμα του εἰς τήν έν τῷ κίβδητῷ τοῦ ήγουμένου ταικολάταν και τὰ σῦκα, τὸ έρριψεν εἰς τὰ γραμματόσημα.

Ο ήγούμενος ὅμως δέν έφάνῃ βλάξ, ὥστε νά συμπαραλάβῃ τὸν Σατάν και τὸν θεσῆ επί τοῦ κίβδητου του, όπως εἶπῃ τὸ περιεχόμενον. Αλλ' έν ὁ καλόγηρος λέγῃ τ' αληθῆ, διατί ο ήγούμενος νά μὴν παρακάθῃται εἰς τὸ εδῶλιον, αλλά νά ηῖναι μάρτυς; Αποδείξεις ὅτι αὐτῆ ή κατηγορία πρώτη δέν τὸν έπίστευσε.

Και ὡτω φέρει τὸν ήγούμενον, τὸν κάτοχον τριῶν δικάδων γραμματοσήμου, ὡς μάρτυρα κατά τοῦ Βελέντζα, οστις εἶχεν 78 γραμματόσημα, ήτοι έν δράμι.

Αλλ' αὐτὸ Μπουμπουλις νά σκεπῆ τὸ α' Αφες ήμῖν τὰ ὄρηματα ήμῶν, επαγγέλλεται τὸν ρηδοῦργον και προδότην, εξοριζόμενος από Μονῆς εἰς Μονῆν, έφαρμόζων

ἐπ' εαυτοῦ τὸ τοῦ Κοραῆ· α' Αμαθῆς και κακοήθης, άκαμάτης και φαγάς, άλλο δέν τῷ μένει πλέον παρὰ νά γενῆ παπᾶς.»

Ο Βελέντζας δέν ήτο βλάξ νά στείλῃ 70 γραμματόσημα εἰς τὸν Σαρλῆν, οστις έγίνωσκεν ὅτι, δέν εχει αλληλογραφίαν, μὴ ὦν έμπορος και θά τὰ εζηργῶνεν ή εἰς τὸ Ταμείον ή εἰς τὸ ταχυδρομείον, ὅτε και θά άνεκαλύπτετο.

Ως πρὸς τήν κυκλοφορίαν, δι' ήν κατηγορεῖ ὁ εισαγγελεύς, διατί νά κατηγορηθῆ ὁ Αχ. Βελέντζας, και οὐχι τῶσιν άλλοι, επίσης κυκλοφορήσαντες; Διότι εἰναι άδελφός τοῦ Θρ. Βελέντζα, διότι έπρεπε νά φιμωθῆ ή κοινῆ γνώμη, έπρεπε νά ριφθῆ έν δέλεαρ εἰς τὸ κοινόν, έν θύμα εἰς τούς φονασκοῦντας.

Ηγόρευσε έν ὄλω ὁ κ. Ποσειδῶν μίαν ὥραν.

Ανώσιος ὄρ. 11 π. μ.

Επειδῆ οἱ Βελέντζαι υπήρξαν τὸ αλφα τής κατηγορίας έπρεπε νά εὔρεθῆ τὸ ὠμέγα, ή τὸ τέρμα, και ὡς τοιούτον ὠμέγα εζελέγῃ ὁ Καϊμάκης.

Έάν ὁ Ηλ. Καϊμάκης ήτο συνένοχος μετὰ τοῦ Θρασοῦ. Βελέντζα, δέν θά εφώτιζε τήν άνάκρισιν κατ' αὐτοῦ, οὔδῃ θά έλεγεν ὅτι ὁ υἱός του εκλεψεν ἴσως τὸ γραμματόσημον από τοῦ Βελέντζα τήν βαλλίτζαν, αλλά θά εκρυπτε και εαυτὸν και τούς συνενοχους του.

Ισως ὁ υἱός τοῦ Καϊμάκη τὸ εκλεψεν εἰς Αθηνῶν ή άλλος τις και τοῦ εδῶκε τὸ γραμματόσημον, πείσας αὐτὸν νά μὴ τὸν ὀνομάσῃ.

Όταν ὁ υἱός άνεχώρησεν εκ Χαλκίδος, ὁ Ηλ. Καϊμάκης δέν εἶχεν 20λεπτον, και αν εἶχε κίβδηλον, δέν θά τὸ άφινεν εκτεθειμένον επί τής τραπέζης του, ὅπως τῷ τὸ κλέπτῃ ὁ υἱός του, αλλά θά τὸ εκρυπτε. Δέν εδῶκε δέ εἰς τὸν υἱὸν του, διότι τότε και έν Χαλκίδι θά εδίδεν εἰς τὸν ταχυδρόμον, παρὰ νά τὸ δῶσῃ εἰς τὸν υἱὸν του, ὅπως τὸ εξαργυρώσῃ εἰς Αθήνας, ένθα μείζων ὁ κίνδυνος.

Έν ὧ τοῦ Πέτρου Καϊμάκη ή κατηγορία προτιμᾶ τήν πρώτην άνάκρισιν, δι' ής ένοχοποιεῖ τὸν πατέρα του, τοῦ Αχ. Βελέντζα προτιμᾶ τήν τρίτην, δι' ής ένοχοποιεῖ τὸν Ηλ. Καϊμάκην.

Η ὁ Καϊμάκης δέν εἶχεν 20λεπτον, ή εἶχε τοιοῦτο, ὅπερ ήγόρασε παρὰ τοῦ Θρ. Βελέντζα, και τότε θά τὸ επώλει και εἰς τὸν έπιστάτην τοῦ ταχυδρ. ὡς και εἰς τὸν Βελέντζαν τὸ επώλησεν, ή τὸ ήγόρασεν έν άγνοία παρὰ τοῦ Θ. Βελέντζα, ὡς ὁ Αχ. Βελέντζας επίσης έν άγνοία τὸ ήγόρασε παρὰ τοῦ Καϊμάκη.

Διατί νά μὴν πιστεύητε ὅτι ὁ Αχ. Βελέντζας τὸ γραμματόσημον έλαβε παρὰ τοῦ υἱοῦ του, έχοντας τὰ 200 φύλλα, τὰ παρὰ τοῦ Θρασοῦδουλου σταλλόμενα, και οὐχι παρὰ τοῦ Καϊμάκη;

Ο Αχ. Βελέντζας, ὅπως μὴ ένοχοποιήσῃ τὸν άδελφόν του, άρ' οὔ δις ήρνήθη, τὸ τρίτον, μαθῶν ὅτι τὸν Καϊμάκην υπωπτεύθησαν, διότι εὔρεθῃ εἰς χεῖρας τοῦ υἱοῦ του τοιοῦτο και ὁ Σταμούλης ήγόρασε παρ' αὐτοῦ, έρριψεν επ' αὐτοῦ και αὐτός τήν εϋθύνην, εἰπῶν ὅτι παρὰ τοῦ Καϊμάκη ήγόρασα, διότι και εκείνος κατέθεσε κατ' αὐτῶν ὑπονοίας.

Έάν ήταν συνεννοημένοι, διατί νά μὴ σώζωσιν άλλήλους, αλλά νά επιρίπτωσι κατ' άλλήλων τὸ έγκλημα;

Έάν ὁ Σταμούλης εἶχεν άγοράσει από τὸν Καϊμάκην, άλλα καθῶν διαταγῆν νά ξεκάμῃ τὰ 20λεπτα από τὸ ὑπουργεῖον, ὄφειλε νά τὸ επιστρέψῃ και εἰς τὸν ἴδιον Καϊ-

μάκην και οὐχι εἰς τὸν έν Επροχωρίῳ Συνάδελφόν του. Αλλά βεβαίως έν γνώσει τὰ εἶχεν άγοράσει ὡς πλαστὰ εἰς τιμὴν εκπεπτωκυῖαν, και δέν ὠνόμασε τὸν πωλητῆν, αλλά τὸν Καϊμάκην, ὅπως σώσῃ τὸν πωλητῆν, και άρ' οὔ εἶδεν ὅτι εἶχεν ὑποπτεύσει τὸν Καϊμάκην ένκεν τής επί τοῦ τοιούτου εὔρεισεως εἰς Αθήνας τοῦ κίβδηλου φύλλου, ἴσως δέ και κατ' εἰσήγησιν άλλων.

Ο Καϊμάκης τὸσάκις εἶχεν έγγραφως εἰδοποιήσει τὸ ὕπουργεῖον ὅτι δέν εχει γραμματόσημον 20λεπτον, και εζήτησ' τοιοῦτο, και δέν ήτο βλάξ εἶτα νά θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν τοιοῦτο έντός τής περιφέρειας του, και δὴ κίβδηλον, έν έπιγνώσει τοῦ ὅτι θά εἴλκευεν έν πρώτοις τήν προσοχήν τῶν γινωσκόντων ὅτι πρὸ πολλοῦ δέν εἶχε και εζήτησ' εἰ κοσάλεπτον. Ηδύνατο δέ νά περιμείνῃ εἰσέτι 15 ήμέρας, ὅποτε θά ήξετετυποῦτο 20λεπτον, ὡς τὸν έβεβαίωσεν τὸ ὑπουργεῖον, και τότε, εάν εἶχεν, ήδύνατο νά κυκλοφορήσῃ ἀπόθως χιλιάδας.

Πίθανόν ὁ ταχυδρ. έπιστάτης Επροχωρίου, ένθα εὔρεθῃ 12,000 20λέπτου, έν ὧ οὐδαμῶ έν Έλλάδι υπήρχε τοιοῦτο, και εζῶδευε κίβδηλον και τῷ έπερίσευσε τὸ γνήσιον, καθ' ἃ και ὁ Μαρῖνος εζεφράσθη, και αὐτός νά ήτο συνεννοημένος με τήν πηγὴν και νά επώλησε και πρὸς τὸν Σταμούλην και άλλους.

Έάν ὁ Καϊμάκης ήτο συνεννοημένος με τὸν Θρ. Βελέντζαν νά τῷ πέμψῃ πρὸς εκποίησιν κίβδηλον γραμματόσημον, θά εσχίζε τήν έπιστολήν του πρὸς άποστολῆς κατά παραγγελίαν 200 φύλλων και δέν θά τήν παρέδιδε τῇ άνακρίσει.

Ο Θρ. Βελέντζας δέν εἶχεν ανάγκην νά εκμυστηρευθῇ εἰς τὸν Καϊμάκην ὅτι εχει νά τῷ εκποιήσῃ κίβδηλον, διότι δέν θά τὸν ὑπώπτευεν, εάν τῷ εδιδε τὸ γραμματόσημον ὡς γνήσιον, άρ' οὔ ήτο γνωστότατον ὅτι τῶς ήτο ταμίαις και ήδύνατο νά εχη γραμματόσημον παντός εἶδους γνήσιον.

Ηγόρευσε δύο ὥρας.

Ὁρα 2 1)2 μ. μ.

Θανόπουλος. Διατί νά έλθῃ κατηγορούμενος ὁ Ιωάννης Βελέντζας, διότι εθεάθησαν εἰς χεῖρας του γραμματόσημα έν δέματι, άγνωστου αξίας, οὐχι δέ και ὁ ήγούμενος Σημεῶν Παπαδημητηρίου, εἰς χεῖρας τοῦ ὁποῖου επίσης εθεάθησαν γραμματόσημα;

Αλλῶς ὁ Ιω. Βελέντζας άπλῶς μετέφερεν και δέν κατεσκεύασεν, οὔδῃ εκκλοφόρησεν γραμματόσημα, έν ὧ ὡς υἱὸς εδικαιοῦτο νά μὴ προσῶσῃ τὸν πατέρα του.

Ο εισαγγελεύς παραδέχεται ὅτι δέν κατεσκεύασεν, αλλά τίς εἶπεν ὅτι εκκλοφόρησεν;

Ο Ιω. Βελέντζας, οὔ μόνον δέν εκκλοφόρησεν, αλλά και νομίσας ὅτι τὸ εἰς χεῖρας του παρὰ τοῦ Θρ. Βελέντζα παραδοθὲν δεκάλεπτον ήτο προῖον εγκλήματος ὅπως μὴ ένοχοποιήσῃ, κατέκασεν αὐτό. Πότε λοιπὸν και ποῦ εκκλοφόρησε;

Τὸ δέμα ὅπερ ὁ Ιωάννης μετέφερον εἰς Χαλκίδα εἰς Αθηνῶν τῇ 27 Απριλίου δέν εἶχε γραμματόσημον, άλλως τε και κατεστράφη καθῶν, και δέν εκκλοφόρησε. Τὸ δέ κυκλοφορήσεν, έν Σύμφ, Αθῆναις κλπ. εκκλοφόρησε πρὸ τής 27 καθ' ήν μετέφερε τὸ δέμα, και ὁ Αχιλλεύς επεμψεν εἰς Σύρον τῇ 18 Απριλίου, ένῶ ὁ υἱός του έφερον, αν ὑποτεθῆ εἰς Χαλκίδα τοιοῦτο τήν 27.

Ερωσ τῆς Θεσσαλίας και ὁ Ιωάννης ὡς προκύπτει εκ

τῶν έγγραφων τῶν ὀπλαρχηγῶν του έν Θεσσαλίᾳ, ελευθερώσας από τās χεῖρας ληστών αἰχμαλώτους, και τέλος ελέλιος επί πατραγαθία.

Ηγόρευσε 1)2 ὥραν.
Εἰσαγγελεύς. Αντικρούει ὅλα τὰ επιχειρήματα τῶν προλαλησάντων συνηγῶρων και ζητεῖ τήν ένοχήν τῶν κατηγορουμένων.

Ορεῖλομεν νά δικάσωμεν άνευ προκαταλήψεως, λέγει ή υπεράσπισις, και ὅμως ή υπεράσπισις επικαλεῖται ὅσα έγγραψαν ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων και τούς παριστᾶ ήρωας κλπ. Αλλά ταῦτα δέν νά μὴ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, διότι ή μὲν πατραγαθία εἶναι έργον τής Ιστορίας, ή δέ φιλοπατρία εἶναι καθῆκον.

Και εγῶ ὡς εισαγγελεύς εκ καθήκοντος κατηγορῶ και φροντισῶ πρὸς τῆς τελείσεως τής πράξεως, ὡς άτομον δέ θά λυπηθῶ διά τήν τυχὸν φυλάκισιν των.

Εφρασαν τὸν Καϊμάκην ή τὸν Βελέντζαν, έν ὧ εἰσιν άθῶοι, διότι εζήτησαν έν θύμα ὅπως φιμωθῆ ή κοινῆ γνώμη, εἶπεν ή υπεράσπισις. Τότε διατί νά μὴ ληφθῆ ὡς θύμα ὁ Σκληρῆς, εἰς χεῖρας τοῦ ὁποῖου τὸ πρῶτον κατεσχέθη τὸ γραμματόσημον, αλλά οἱ μεγάλοι και δυνατοί, οἱ ήρωες Βελέντζαι;

Ο Αχ. Βελέντζας ήδύνατο νά πέμψῃ χρήματα πρὸς τὸν Σαρλῆν διά τής Μοιραρχίας, ήτις εχει πάντοτε άναπόκρισιν μετὰ τῶν λοιπῶν Μοιραρχῶων, και δέν εἶχεν ανάγκην νά πέμψῃ γραμματόσημον.

Προκειμένου πρὸς εγκλήματος, δέν δύναται ή Βίσαγγελλία νά προσαγάγῃ συμβόλαια εἰς ὧν νά προκύπτῃ ή ένοχή. Πάντοτε δι' ένδειξεων και περιστατικῶν κατηγορεῖ, συνδυσζομένων.

Έάν ὁ Ιωάννης κατέστρεψε και δέν εκκλοφόρησε τὰ έν τῷ δέματι γραμματόσημα ὅμως συμμεθεῖξεν ὡς συστασιώτης και διά τής συστάσεως εϋθύνεται διά τὰ παρὰ τῶν άλλων ὀμολογουμένως εκκλοφορήσαντα.

Ηγόρευσε 1)2 ὥραν.

Τυπάλδος. (Αρχεται). «Μακάριος, θε εὔρε φρόνησιν και ὁ διηγούμενος εἰς ὧτα ακουόντων» παρ' ήμῖν. «Καλότυχος ὁ φρόνιμος ποῦ εψῆσε τὰ κάστανα με τοῦ τρελλοῦ τὸ χεῖρ». «Καλότυχος ὅμως ποῦ εφαγε τὰ κάστανα». Αλλοι εφαγαν τὰ κάστανα, και οἱ αῠθῶοι σύρονται εἰς τās φυλακάς, μὴ εὔρισκοντες άχράσιν εἰς ὧτα ακουόντων. Οἱ άλλοι θέλουσι δῶσει δικας εἰς άλλο δικαστήριον.

Οἱ φρόνιμοι θέλουσι δῶσει άλλας δικας κατά ήτῆν ήμεραν τῆς Κρίσεως. Αλλ' εἶδατε και ήκούσατε ὅτι αν άφιναν τὸν Θ. Βελέντζαν, ήθελε λογαριασθῆ με τούς φρονίμους ένώπιόν σας όταν άπελογεῖτο. (Επί τὸ Δημοσθενικώτερον ένα ξεκουρασθῆ παρακαλεῖ τὸν Θανόπουλον οστις τῷ άναγινώσκει ὀλόκληρον τήν πρότασιν τοῦ εισαγγελέως και τὸ βούλευμα εκ τοῦ Αἰῶνος).

Ο Θρ. Βελέντζας παρεπέμθη παρὰ τῶν δικαστῶν και εισαγγελέων, οἵτινες ένερανίσαν εἰς ὄλους τούς τυχὸν εξετασθέντας μάρτυρας, μὴ άναλαμβάνοντες εϋθύνην άπέναντι τής κοινῆς γνώμης, και τοι άναγνωρίζοντες τήν αῠθώτητα τῶν κατηγορουμένων. Τὸ ἴδιον και ὁ πράκτωρ τής Ρώμης, και τοι συμπαθῶν τῷ Ιησοῦ, τὸν παρεπέμψε νά δικασθῆ άπονήψας τās χεῖρας.

Οἱ μέγρις χθὲς φίλοι τοῦ Βελέντζα ήνώθησαν με τούς εχθρούς του, ὅπως εζεγείρωσι θύελλαν κατ' αὐτοῦ και τῶν διαφημιζόμενων κεκουρηγῶν του. Μήμως ὁ Σωκράτης δέν εθεωρήθη διαφθορῆς τής νεολαίας και επισι τὸ κώνειον, ὁ Α-

πιστείδος δὲν ἐξωστράκισθη, ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐσταυρώθη; Καὶ ὁ Βελέντζας πάσχει. Ἄλλ' αὐτὸς δὲν ἐστρέψε τὸ βῆμα ἐνώπιον τῶν Τούρκων καὶ δὲν φοβεῖται τὸν θάνατον. φοβεῖται, τρέμει τὴν ἀτιμίαν.

Ὁ Βελέντζας κατηγορεῖται καὶ ἐπὶ ἀπάτῃ, παραχαράζει καὶ καυμῶν καὶ νοσοῖσι ἐπρεπὲν ἀπαξ νὰ καταδιωχθῆ καὶ ἀπαξ νὰ δικασθῆ δι' ὅλα. Ἄλλ' εἰσάγονται μεμονωμένοι καὶ πρῶτη ἢ βεβαιότερα θεωρουμένη, διότι σκοπεῖται νὰ παρουσιασθῆ ὁ Βελέντζας ὡς ἐγκληματίας, ἢ δὲ ἐπ' αὐτοῦ καταδικη εἴσεται ἡ πλᾶξ τοῦ τάφου τῶν Βελεντζιῶν.

Ὅταν ἠκούσθησαν ἐναγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν ἐνόματα ὑπουργῶν, ὁ εἰσαγγελεὺς εἶπε, παύσατε, ἀλλὰ τὸ συμβούλιον διαφωνεῖ, ὁ Ἀνακριτὴς ἐπαναλαμβάνει καὶ θέτει τὴν χεῖρα ἐπὶ τινος διασῆμου ἄλλ' οὐχὶ ἐπισῆμου κυρίας, ἀναπαύεται εἰς τινὰ πρῶτην πρόεδρον τῆς βουλῆς, ἐνεκὸν τῆς φιλίας πρὸς τὴν ὁποῖον ὁ εἰσαγγελεὺς ἐξήκει ἐνωτὸν καὶ οὕτω ὁ Βελέντζας πάλιν ὁ ἀποδιοπομπαῖος τράγος παραπέμπεται μόνον, διότι ὁ Μπένης κατῴρθωσε νὰ ἐφαρμόσῃ ἐπὶ τοῦ Βελέντζα τὸ vox populi, vox dei.

(Ὁ πρόεδρος συνιστᾷ τῷ συνηγῶρι πραγματοποιομένη ἐκ πλαγίου περὶ τῶν συνενόχων τοῦ Βελέντζα ὑπουργῶν νὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τῆς οὐσίας, ὁ δὲ συνηγὸς ἀπαντᾷ· αὐτὴ εἶναι ἰσα ἰσα ἡ οὐσία, κ. πρόεδρος) (γέλως).

Τὴν 25 Ἀπριλίου ὁ Βελέντζας ἐξηλέγχθη ὡς ἐλλειματίας καὶ διεδόθη ἡ φήμη ὡς ἐγκληματίου, τὴν δὲ 28 ὁ Καϊμάκης συνεπέα τῆς φήμης ταύτης τῷ ἐφόρτωσε καὶ τὴν κατηγορίαν τῆς παραχαράξεως.

Ὁ Καϊμάκης καὶ Αἰναρᾶς ἴσως εἰσὶν οἱ αὐτουργοί, διότι δὲν θὰ ἐνοχοποιεῖ τὸν πατέρα του οὐδεὶς υἱός, οὐδὲ θὰ ὑπεξέφυγε μέχρι τέλους ὑπὸ μύριας προφάσεις, πότε μὲν ὁ Αἰναρᾶς λέγων ὅτι ὁ πατὴρ του τὰ ἐπέμψεν, εἴτε ὁ Καϊμάκης ὅτι εἰσὶν ἄλλα καὶ οὐχὶ τὰ πρὸς τὸν Ταμίαν πωληθέντα, διότι κερῆλλον ἡμέραι, πότε ὅτι ὁ πατὴρ του τὰ ἐπέμψε καὶ πότε ὅτι τὰ ἐκλεψε τοῦ πατρὸς του.

ἴσως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Καϊμάκη, κατὰ τὴν εἰς Χαλκίδος διαμονὴν του, ἀντικατέστησε τοῦ πατρὸς του 20 λεπτὸν λαθραῖως μὲ κίβδηλον, καὶ ἔκαμε τὸν πατέρα του θῆμα, τί πταῖε ὁ Βελέντζας;

Ὁ Θρ. Βελέντζας ἐπέμψε μὲ τὸν υἱὸν του εἰς Χαλκίδα, εἰς Ἀθηνῶν τῆ 27 Ἀπριλίου, 20 λεπτὸν πρὸς τὸν Καϊμάκη, ὡς λέγει ὁ εἰσαγγελεὺς, ἐν ᾧ τῆ 23—24 εἶχεν ἀπαγορευθῆ δι' ἐγκυκλίου ἢ χρῆσις του, καὶ γινώσκων ταύτην, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του, ἠδύνατο νὰ κατασκευάσῃ ἄλλο ἐπιτετραμμένον, ὅσον 30 λεπτὸν ἢ 10 λεπτὸν.

Ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ Καϊμάκη λέγει ὅτι τὸ ἐκλεψε τοῦ πατρὸς του, ὁ υἱὸς τοῦ Βελέντζα δὲν εἶχεν εἰς φθάσει εἰς Χαλκίδα εἰς Ἀθηνῶν, διότι τῆ 24 ἀνεχώρησαν ἀμφότεροι, ὁ μὲν εἰς Ἀθηνῶν, διὰ Χαλκίδα, μὲ τὸ δῆθεν γραμματόσημον, ὁ δὲ ἐκ Χαλκίδος δι' Ἀθήνας, φέρων τὸ πλαστὸν, ὅπερ ἐπώλησε πρὸς τὸ Ταμίον, κλέψας ἀπὸ τὸν πατέρα του.

Τὰ κατηγορητήρια δεικνύει ἡ γραμματόσημον τοῦ πατρὸς εἰσαγγελεῖς καὶ τοῦ Μπένης, διότι δὲν ἐφρόντισαν ν' ἀνακαλύψουν τὸν τόπον τῆς κατασκευῆς, καὶ ἐν τούτοις κατηγοροῦν ὅτι κατασκευάσαν ἐν Ἀθήναις τὸν Ἀπριλίον καὶ Μάϊον κ. κ.

Δὲν πρέπει νὰ τεθῆ εἰς τοὺς ἐνόρκους ζήτημα μόνον κυκλοφορίας, διότι, ἐν ἡ περιπτώσει κατασκευάσαν, χωρὶς νὸ κυκλοφορήσων, τότε εἰσὶν ἄθωοι, ἢ δὲ μεμονωμένη κυκλοφορία, ἀποτελεῖ ἕξιον ἐγκλημα.

(Ὁ πρόεδρος τῷ παρατηρεῖ ὅτι τοῦτο εἶναι ἐργασία τῶν Συνεδρῶν, κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ποινῆς, οἱ δὲ ἐνόρκοι

θ' ἀποφανθῶσιν ἐπὶ τῶν πραγματικῶν γεγονότων. Ὁ συνηγὸς ἀπαντᾷ· ἀδὲν θὰ μὲ μάθετε γράμματα, διότι ἐγήρασα. Ἦρατὸν θὰ ἦτο νὰ ἐλέγαμεν εἰς τοὺς ἐνόρκους, «Βίπατε ὅτι ἐλαθε χώραν κλοπῆ, καὶ κατόπιν βλέπομεν ἐάν ἦτο ξένον τὸ κλαπέν. διὰ διαφόρων δὲ Γερμανικῶν νόμων, οὗς γερμανοὶ ἀναγινώσκουσι, ἐν ᾧ καὶ Ἕλληνοὶ εἰσὶ μεταφρασμένοι, προσπαθῶν νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἰδέαν του, περιορίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ὅστις τῷ λέγει ὅτι πρόκειται νὰ δικασθῶν οἱ κατηγορούμενοι κατὰ τὸ 19 τοῦ εἰδικοῦ περὶ γραμματοσήμου Νόμου, ὅστις παραπέμπει εἰς τὸ 235 καὶ ἐπόμε. Π. Ν. μόνον, ὡς πρὸς τὴν ποινὴν, καὶ εἰσὶ περιττὰ τὰ σχετικῶς λεγόμενα.

Ὁ Θρασ. Βελέντζας ἐζήτησεν ἄδειαν, ὅπως πώλησῃ τὰ κτήματά του καὶ πληρώσῃ τὸ ἔλλειμμα τοῦ Ταμείου, ἀλλ' ὁ Καϊμάκης τὸν ἐπείνε καὶ δὲν ἐπρόφρασε. Ὁ υἱὸς τοῦ Καϊμάκη ἦτο μέλος κίβδηλοποιῶν, καὶ ἐπέμψε καὶ πρὸς τὸν πατέρα του τὸ πρὸς τὸν Βελέντζαν καὶ τὸν Σταμούλην πωληθὲν 20 λεπτὸν.

Οἱ καταδιώκοντες ἀδίκως τὴν Βελέντζαν εἰσὶν ἐξώλεις καὶ προῶλεις.

Ἡ συνεδρίασις λήγει τὴν 7ην ὥραν, τοῦ κ. Τυπάλδου ἀγορεύσαντος θυώμωσιν ὥρας.

Συνεδρίασις 30 Νοεμβρίου ὥρ. 10 π. μ.

Μπιτζικατσοῆς. Ἡ κατηγορία εἶναι σαθρὰ, διότι ἐάν ἦσαν ἐνοχοὶ οἱ κατηγορούμενοι, ὁ εἰσαγγελεὺς δὲν ἤθελε δευτερολογῆσαι.

Ἰπῆρχε τις ποιμενὶς ὠραιότητι ἀρνούμενη ὄλους τοὺς νέους. Ὁ πλουσιώτερος τοῦ χωρίου τὴν ἐζήτησε. Αὐτὴ ἠρνήθη. Οἱ γονεῖς τῆς τὴν ἐπειθανάγκασαν. Αὐτὴ ἠρνεῖτο νὰ δεχθῆ τὸν μνηστῆρα. Οἱ γονεῖς τῷ ἐπέστρεψαν τὴν ἀραβῶνα. Ὁ νέος ἔλαλσε. Οἱ συγγενεῖς ἐπέμεινον ματαίως. Τέλος ἐπῆλθον ἀπειλαὶ ἐκ μέρους τοῦ μνηστῆρος καὶ τῶν συγγενῶν, καὶ ἐπιστολαί, δι' ὧν ἠπειλοῦν νὰ φονεύσωσι τὴν μνηστῆρ καὶ τοὺς γονεῖς τῆς. Ἄλλ' ἡμέραν τινα ἐμαθῆν ὅτι ὁ ἀδελφὸς τῆς μνηστῆς εὐρέθη κατακεκομμένος, τὸ δὲ ποίμιον καμένον. Ὅλοι ὑπώπτευσαν τοὺς συγγενεῖς τοῦ μνηστῆρος καὶ αὐτὸν, ὡς καὶ ὁ Ἀνακριτὴς Βιβιλιάκης τὸν συνέλαβε. Καὶ ἐν τούτοις ἄλλοι ἦσαν οἱ ἐνοχοὶ. Οὕτω καὶ ἡδὴ δύνата νὰ ἐπλανήθῃ ἡ δικαιοσύνη ἐκ τῶν ἰνδιζέων. Ἐνοχοὶ τότε, ἂν καὶ ὅλα ἦσαν κατὰ τοῦ μνηστῆρος καὶ τῶν γονέων του, ἦσαν οἱ συμμορίται τοῦ ληστοῦ Τρουμπούκη, οὗ συνέλαβεν ὁ λοχίας Στεφάνου.

Ἐλάλησε 1 1/4 τῆς ὥρας.

Παπαλεξανδρῆς (ὅσα καὶ ὁ Ἀνύσιος.) Ἐάν ὁ Καϊμάκης ἐδικάζετο μόνος, οἱ δὲ λοιποὶ κατῆ. ἐφυγοδίκουον, δὲν ἠδύνατο ποσῶ νὰ στηριχθῆ κατηγορία.

Τὸ υἱὸς θὰ ζητήσῃ συνένοχον τὸν πατέρα, διὰ νὰ παραδεχθῶμεν τὸν μῦθον τοῦ κ. Τυπάλδου;

Ὁ Καϊμάκης εἶναι ὁ φωτιστὴς τὴν δικαιοσύνην διὰ τῶν πληροφοριῶν καὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Βελέντζα, ἀλλὰ τὴν εἰς ἐμπειθὴς καταθέσεις μαρτυρῶν τὸν ἔλαμψεν ἀπὸ ὀδῆγόν τῆς δικαιοσύνης εἰς κατηγορούμενον.

Εἰς ἐπρωχώριον εὐρέθη περίσσευμα γραμματοσήμου εἰκοσαλέπτου, διότι ἐγένετο χρῆσις κίβδηλου.

Διὰ τὸ χωρικὸς Σταμούλης, καίτοι λαβὼν τὴν ἀπαγορευτικὴν ἐγκυκλίον τοῦ ὑπουργείου, ἐξηκολούθει νὰ κέρη χρῆσαι 20 λεπτῶ ἀπαγορευθέντες; Εἶμαι καὶ ἐγὼ χωρικός, πονηρὸς Σταμούλη, καὶ ἂν κατοικῶ τὴν πρωτεύουσαν. Εἶμαι καὶ ἐγὼ χωρικός, καὶ γνωρίζω τί ἐστὶ διὰ χωρικῶν

διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου. Ἦθελες ἐρευνῆσαι καὶ τὴν τσέπην σου καὶ τὸ σιλάχι σου, ὅπως ἐξαγάγῃ, ἐάν εἶχες εἰκοσαλέπτον νὰ τὸ ἐπιστρέψῃς ἀπὸ τὸν φόβον σου.

Ὁ Ἀχ. Βελέντζας διὰ νὰ κατηγορήσῃ τὸν ἑαυτὸν του καὶ ὄχι τὸν πωλητὴν αὐτῶ τὸ γραμματόσημον Καϊμάκη, πρέπει νὰ εἶχεν ὄχι μαλακότητα ἐν τῇ καρδίᾳ, ἀλλὰ μαλάκουν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ.

Δότε τὸν πατέρα εἰς τὰ τέκνα, τὸν σύζυγον εἰς τὴν γυναῖκα, τὸν πολιτὴν εἰς τὴν κοινωσίαν.

Εἶναι βραῦς ὁ στεναγμὸς τοῦ ἀθῶου ἐν ταῖς φυλακαῖς. Ἐλάλησε μίαν ὥραν.

Θανόπουλος. Ἀντικρούει τὸν Παπαλεξανδρῆν ὑπαινιχθέντα τοὺς Βελέντζιδας, καθ' ὧν ἐζήτησε νὰ ὀδηγήσῃ τὴν δικαιοσύνην, ὁ δὲ Τυπάλδος ἐγείρεται καὶ κάθηται συνεχῶς, κάμων αὐτῷ τὸν ὑποβολέα, δίδων τὰς σημειώσεις του, ὡς ἀεικίνητον νευρόσπαστον, καὶ δὲν ἔχει ἡσυχίαν.

Ὁ Παπαλεξανδρῆς πονηρῶς ἐρρίψεν εἰς τὸ μέσον ὑπαινιγμοὺς κατὰ τῶν Βελεντζιῶν, καὶ παρεμόρφωσε τὸ γεγονός, ὅπερ κατέθεσεν ὁ Ἰωάννης Βελέντζας, διότι ἐν ᾧ εἶπεν ὅτι διὰ νὰ ἡσυχάσῃ τὴν μητέρα του ἔκαψε τὸ γραμματόσημον ἐν Χαλκίδι, εἶπεν ὁ Παπαλεξανδρῆς ὅτι τὸ παρέλαβε καὶ ἔκαυσεν εἰς ἐπρωχώριον.

Τὴν λέξιν τῆς ἐπιστολῆς «κατὰ παραγγελίαν σας» εἶπεν ὁ Παπαλεξανδρῆς ὅτι ὁ Βελέντζας τὴν ἔθεσεν ἐπιτηδεύει. Ἄλλ' ἐάν δὲν εἶχε δώσει τοιαύτην παραγγελίαν, τότε ὁ Καϊμάκης, λαμβάνων τὴν ἐπιστολήν, ἔπρεπε νὰ ὑποπτευθῆ κατὰ τι.

Ὁ προϊστάμενος τῶν ἐνόρκων λέγει ὅτι εἶπεν ὁ Παπαλεξανδρῆς καὶ ὅτι εἰς ἐπρωχώριον εὐρέθη πολὺ γραμματόσημον 20 λεπτῶν γνήσιον, διότι καταναλίσκετο πλαστῶν, ἕως τότε. Σηκῶνεται ὁ Τυπάλδος ἀμέσως, ὡς ἠλεκτριθεῖς, διακόπτει τὸν Θανόπουλον, καὶ αὐτὸς ἐξηγεῖ ὡς θέλει τὸ περιστατικόν.

Ὅμιλεῖ 1 1/4 ὥρας.

Οἱ κατηγορούμενοι δὲν προσθέτουν οὐδὲν ἕτερον, καίτοι κληθέντες ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

(Διακοπῆ.)

Ἀρχεῖται 2 1/2 μ. μ.

Πρόεδρος. Ὁ ῥάπτης Σαρλῆς ἔχων δοσοληψίαν μετὰ τοῦ Α. Βελέντζα, ἔλαβε 70 20 λεπτα παρ' αὐτοῦ, ὅπερ ἐνεφάνισεν εἰς τὸν Ταχυδρόμον Σύρου, ὅστις τὸ ὑποπτύθη καὶ ἐπέμψεν εἰς Ἀθήνας, ἐκεῖ δὲ μετὰ προηγουμένην ἔρευναν κατεδείχθη πλαστὸν, καὶ ἐνετάλη ὁ εἰσαγγελεὺς ὅστις μετὰ τοῦ εἰσαγγελεῖος Χαλκίδος ἤρξατο ἀνακρίσεων. Ὁ Χαλκίδος κατέσχεν εἰς χεῖρας τοῦ Ἀχιλλέως ἕτερα 8—10 εἰπὼν ὅτι τὰ ἠγόρασεν ἐξ Ἀθηνῶν ἢ Σύρου ἐκ τοῦ Ταμείου. Ὁ εἰσαγγελεὺς μετέβη καὶ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καὶ ἀνεκάλυψε δύο ἐπὶ ἐπιστολῶν ἐξ Ἀγίας Ἀννης καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς μετέβη ἐκεῖ, καὶ εἰς χεῖρας τοῦ ἐπιστάτου κατέσχε καὶ ἄλλα, ἅτινα εἶπεν ὅτι ἠγόρασεν ἀπὸ τὸν Ταμίαν Καϊμάκη. Ἐν ᾧ συνέβαινον τοιαῦτα, ὁ Ταμίος Ἀθηνῶν εἰδοποιηθεὶς ὅτι κυκλοφορεῖ κίβδηλον 20 λεπτῶ ὡς πάντες οἱ λοιποὶ ἀνεκάλυψεν ἐν φύλλον ὅπερ τῷ ἐπώλησέ τις Αἰναρᾶς, υἱὸς τοῦ Ταμείου, ὅστις πρῶτον εἶπεν ὅτι τὸ ἐπέμψεν ὁ πατὴρ του, κατόπιν ὅτι τοῦ ἔδωκεν ὁ υἱὸς τοῦ Ταμίου

Καϊμάκη, ὅστις κληθεὶς κατ' ἀρχὰς μὲν εἶπεν ὅτι τοῦ τὸ ἔδωκε τις ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ, εἶτα ὅτι τοῦ ἐπέμψεν ὁ πατὴρ του καὶ τέλος ὅτι τὸ ἐκλεψε τοῦ πατρὸς του. Τοῦτο κατεσχέθη καὶ παρὰ τῶν πραγματογνωμόνων πορευτῆρῆ ἀκριβῶς. — Εἰς Χαλκίδα ὁ Βελέντζας εἶπεν εἰς τὸν Καϊμάκη νὰ τῷ πέμψῃ γραμματόσημον καὶ τῷ ἐπέμψεν τοιοῦτο, ὡς ἢ παρὰ τοῦ Καϊμάκη δοθείσα τῷ εἰσαγγελεῖ ἐπιστολῆ 200 φύλλων, διὰ τοῦ ἀνεψιοῦ τοῦ Ἰωάννου ὅστις ὅμοιον δὲν τὸ παρέδωκε, διότι μαθὼν τὰ περὶ κίβδηλου διαδιδόμενα τίς οἶδε τί τὸ ἔκαμε. — Εἰς τὴν μονὴν Ἡλίου, ὁ Μπούμπουλης συγχρόνως εἶδεν ἐν τῷ κίβδητῳ τοῦ ἡγουμένου καὶ θελήσας νὰ εἶδῃ ἐσπρώχθη καὶ ἔπεσε, ἐρετώσας δὲ ἔσχεν ἀπάντησιν τοῦ ἡγουμένου ὅτι εἶχε καὶ ἄλλο ὅπερ ἐπέμψεν εἰς Λαύριον καὶ ἀλλαχοῦ. Τοῦτο εἶπε καὶ εἰς τὸν διάκονον Σαραφειμ, εἰς δὲν δὲν ἔκαμαν ἐπιπέσωσαν. Ταῦτα ἠρνήθησαν ὁ ἡγούμενος καὶ διάκονος, ἰσχυρισθέντες ὅτι διετέλου εἰς ἔχθραν καὶ καταθέτει ὁ Θεόκλητος οὕτως. Τοῦτο ἐκτιμήσατε σεις, οἱ ἐνόρκοι, τίς λέγει τ' ἀληθῆ καὶ ἂν δύνата νὰ καταλογισθῆ τοῖς κατηγοροῦμένοις. Ὁ Θρ. Βελέντζας ἀπολογούμενος ἠρνήθη, ἰσχυρισθεὶς, ὅτι ἀπὸ τῆς Μεγάλης Πέμπτης μέχρι τῆς Τετάρτης τοῦ Διακαινησίμου ἦτο εἰς Ἀθήνας ὡς καὶ διὰ τῶν μαρτύρων τῆς ὑπερασπίσεώς του ἀπέδειξε. Πρὸς τοῦτοις ὡμολόγησεν, ὅτι ἐστειλε τῷ Καϊμάκη γραμματόσημα, καὶ τὸν παρεκάλεσεν, ἀλλ' ἦτο 10 λεπτῶν, ὡς εἶπον οἱ μάρτυρες τῆς ὑπερασπίσεως του Ζούκιος καὶ Οἰκονομίδης, προήγαγο δὲ ἐκ περισσεύματος τῆς διαχειρίσεώς του ἐκ τοῦ ταμείου ὠθῶν. Ὁ Ἀχ. Βελέντζας ἀπολογούμενος ὡμολόγησε ὅτι παρὰ τοῦ Καϊμάκη. Σημειώσατε ὅμως ὅτι τὸ πρῶτον οὗτος εἶπεν ὅτι τὰ ἠγόρασεν ἐκ τῶν Ταμείων Σύρου ἢ Ἀθηνῶν. Τούτων ἐξετασθέντων καὶ ἀρνηθέντων, ἠρνήθησαν καὶ δεύτερον καὶ τρίτον εἶπε τὸν Καϊμάκη, δὲν τὸ πρῶτον ἠθέλησε νὰ κρύψῃ θεωρῶν ἄθῶον.

Ὁ Καϊμάκης ἠρνήθη ἐντελῶς ὅτι εἶχεν 20 λεπτὸν πρὸ τῆς πράξεως, ὡς καὶ οἱ Φιλᾶρετος καὶ διανομεὺς Σκόθος εἶπον, οἵτινες ἐζήτησαν ἐπανειλημμένως. Ἦς πρὸς τὰ εἰς χεῖρας τοῦ υἱοῦ του εἶπεν ὅτι πιθανόν τὰ ἐκλεψεν ἐκ τῆς βαλιντζῆς τοῦ Θρ. Βελέντζα, ἢν μετὰ τινος ῥάπτικῆς μηχανῆς πρὸ τοῦ Πάσχα εἶχεν ἀφήσει εἰς τὴν οἰκίαν του ὁ Βελέντζας. Βίθε κύριοι νὰ πιστεύσητε ταῦτα ἢ μὴ, δύνασθε δὲ νὰ ἐσκετείνητε τὰς κρίσεις σας καὶ ἐπὶ πραγμάτων μὴ κατατεθέντων. ἠρνήθη δὲ ὁ Καϊμάκης ὅτι ἐπώλησεν εἰς τὸν ταχυδρόμον ἄγ. Ἀννης εἰπὼν, ὅτι ἀπ' οὗ ἡ χρῆσις ἦτο ἀπηγορευμένη, ὁ ἐπιστάτης ἄγ. Ἀννης ἀντι νὰ τὸ ἐπιστρέψῃ πρὸς αὐτὸν, ἂν τὸ ἠγόραζεν, ἐκεῖνος τὸ ἐπέστρεψεν εἰς ἐπρωχώριον, καὶ εἰς τὸν Δάραν δὲ εἶπεν ὅτι ἀπ' ἐκεῖ τὸ εἶχε προμηθευθῆ.

Ὁ Ἰω. Βελέντζας, δὲν ἠρνήθη ὅτι μετέφερε τὴν ἐπιστολήν εἰς τὸν Καϊμάκη, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ δέμα ὅπερ περιείχε γνήσια. Τὸ βούλευμα βεβαίον ὅτι ἕτερα γραμματόσημα ἐκτός τῶν κατασχθέντων ἐν Σύρῳ, ἄγ. Ἀννης, Ἀθηνῶν καὶ Χαλκίδι, δὲν ἐκυκλοφόρησαν.

Ἐπὶ τούτων ἐνηργήθησαν τρεῖς πραγματογνωμοσύναι, δύο ἐν Ἀθῆναις, παρ' εἰδικῶν καὶ μίαν προχθὲς ἐνταῦθα, βεβαίονσα ὅτι εἶναι τῆς αὐτῆς πηγῆς· διαφωνεῖ εἰς τὴν τελευταίαν τὸ μέλος Ἀγγελοῦ Πιυρῆ, λέγων ὅτι παρῶνται διαφοραὶ ἐκ τοῦ χρώματος, ὅπερ ἀποκρούουν καὶ δικαιολογοῦν οἱ λοιποὶ τρεῖς.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐζήτησε τὴν ἐνοχὴν ὅτι ἐν γνώσει οἱ

κατηγορούμενοι έκυκλοφόρησαν, οὐχί ὅμως καὶ ὅτι κατεσκεύασαν, διότι δὲν ἀπεδείχθη τοιοῦτό τι.

Ἡ ὑπεράσπισις τὴν ἀθώωσιν.
Ὁ εἰσαγγελεὺς τὸ δεύτερον λαλήσας ἀντέκρουσε τὴν ὑπεράσπισιν ἧτις πάλιν διὰ τῶν ἐτέρων μελῶν τῆς ἀντέκρουσε τὸν εἰσαγγελέα.

Μετὰ τοῦτο σὰς θέτω τὰ ἐξῆς ζητήματα, ἅτινα καίτοι τὸ ἐγκλητήριον περιλαμβάνει εἰς ἑν, ἐγὼ σὰς ἐχώρισα εἰς δύο, ἧτις πρῶτον, ὅτι κατεσκεύασαν, καὶ δεύτερον ζήτημα ὅτι ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κιβδηλοποιοῦ έκυκλοφόρησαν. (Ἀναγινώσκει τὰ 2 ζητήματα). Ἀναπτύσσει ἐνταῦθα μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ζητημάτων τὸ νόμος ἀπαιτεῖ. Ἐκφραζει δὲ τὴν διάθεσίν του, ὅπως θέσῃ καὶ ζήτημα κυκλοφορίας ἀνευ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κιβδηλοποιοῦ.

Εἰσαγγελεὺς. Δέχεται νὰ τεθῇ τὸ Γ'. Ζήτημα, ἀνευ προηγουμένης συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κιβδηλοποιοῦ.

Τυπάλλος. Νὰ τεθῇ, ἀλλὰ τὸ ἐν γνώσει νὰ ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸ ἀνταλλάσσει καὶ εἰς τὸ κυκλοφορεῖ.

Εἰσαγγελεὺς. Ὁ Πρόεδρος δύναται νὰ θέσῃ τὸ ζήτημα κατὰ Νόμον, καὶ ὅταν μεταβάλλεται μόνον ἡ βῆσις τῆς κατηγορίας, τότε γίνονται αἱ ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς θέσεως τῶν ζητημάτων. Ἦδη ἡ ὑπεράσπισις ἐπιμένουσα νὰ εὐκρινισθῇ τοῖς ἐνόμοις ὅτι ἐν γνώσει ἀντήλλαξαν καὶ ἐν γνώσει ἐξώδευσαν, ὑποπίπτει εἰς ἀντίφασιν. Διότι δὲν δύναται τις νὰ παραδεχθῇ ὅτι, ἀφ' οὗ ἐν γνώσει τῆς κιβδηλείας ἀνταλλάσσει, ἐν ἀγνοίᾳ ἐξοδεύει τὴν ἀνταλλαγὴν. (γέλωδες).

Οἱ ἑνορκιοὶ παραλαβόντες τὴν δικογραφίαν καὶ τὰ ζητήματα εἰσέρχονται εἰς τὸ δωματίον τῶν ὑπὸ φύλαξιν χωροφυλάκων τὴν 4 ὥραν Μ. Μ., ἐξέρχονται δὲ τὴν 5 1/2 ὥρ. Μ. Μ. καὶ ἀναγινώσκουσι τὴν ἐτυμηγορίαν.

Ἀναγινώσκειται ἡ ἐτυμηγορία ὑπὸ τοῦ προϋσταμένου, ἀπουσία τῶν κατηγορουμένων, δι' ἧς ἀποφαίνονται ἔνοχον τὸν Θ. Βελέντζαν, ὅτι ἀνευ συνεννοήσεως μετὰ τὸν κιβδηλοποιὸν !!! ἀντήλλαξε καὶ ἐξώδευσε κιβδηλὸν γραμματόσημον, τοῦ δὲ λοιποῦ ἀθώους. Προσάγονται οἱ κατηγορούμενοι καὶ ὁ γραμματεὺς ἀναγινώσκει αὐτοῖς τὴν ἐτυμηγορίαν. Πρόεδρος ἀποφαίνεται ἀθώους τοὺς λοιποὺς καὶ διατάσσει τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπόλυσίν των, διὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην. Ἀπολύονται καὶ κρατεῖται ὁ Καϊμάκης ὡς κατὰδικος δι' ἄλλην πρᾶξιν τοῦ Ταμείου Χαλκίδος.

Εἰσαγγ. Ὡς πρὸς τὸν Θ. Βελέντζαν Κρίσιν Δικαστηρίου! Ἀφ' οὗ οἱ ἑνορκιοὶ ἠθώωσαν τοὺς λοιποὺς ἐντελῶς, πρέπει ἐπιεικῶς νὰ τιμωρηθῇ καὶ ὁ ὡς ἑνοχος μόνος παραδεχθείς.

Συν. Σύμφωνοι.

Δικαστήριον 6 μνηῶν φυλάκισιν.

Ὁ Πρόεδρος εἶτα συμβουλεύει τὸν καταδικασθέντα νὰ σωφρονισθῇ καὶ μὴ ὑποπέσῃ πλέον εἰς ἐγκλημα, καὶ δεῖξῃ δὲ μεταμέλειαν ἐν ταῖς φυλακαῖς, ὅπως γίνῃ ἀξίος Ἰ. Β. Χάρτος. Δύναται δὲ, ἂν θέλῃ νὰ κάμῃ καὶ ἀναίρεσιν.

Τυπάλλος. Δηλοῖ ἀμέσως ὅτι θὰ κάμῃ ἀναίρεσιν, ἢν καὶ ἔκαμε τὴν ἐπαύριον.

Λύεται ἡ συνεδρίασις εἰς τὰς 6 τῆς ἐσπέρας τῆς Δευτέρας ἐν φωναῖς καὶ θορύβῳ.

Ἡ ἐτυμηγορία ἰεωρήθη ἀδικος καὶ ἀπεδοκιμάσθη γενικῶς, ἂν καὶ ἐπιεικῆς, διότι ἡ ἔπρεπε (λέγουσι οἱ πολλοὶ) νὰ καταδικασθοῦν ὅλοι, καὶ οὐχὶ ν' ἀπολυθῇ ὁ Καϊμάκης.

καὶ ὁ Ἰωάννης καθ' ὧν ἐπίσης κατετέθησαν τόσα ὡς πρὸς τὸν Ἀχιλλέα τὸν θεωροῦν ἀθωωτέον ὡς βλάκα.

Ἐν τούτοις τὸν Καϊμάκην ἠθώωσαν αἱ ἐνέργειαι τῆς ἀτμοσφαιρῆς διότι εἶναι ἐξ Ἀμφίσσης συμπατριώτης τοῦ Κεχαγιά.

Β.

ΑΠΟ ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ.

Ἀκριβῶς ἐν ἔτος διαμονῆς ἀνεπλήρου τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἀπὸ Τεργέστης. — Κατὰ τὸ ἔτος αὐτό, τὸ ὁποῖον μετὰ ἓνα μῆνα, ἀπὸ ἰδικόν μου μετατρέπεται εἰς γρηγοριανόν, πόσα δὲν συνέβησαν ἄξια λόγου, φίλε Καλιβάν! Πόσα ἀφορώντα τὴν πατρίδα μας γενικώτατα, καὶ πόσα ἀφορώντα ἡμᾶς τοὺς δύο μερικώτατα. — Ἄξια ὅμως μνείας εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἡ προσάρτησις εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ ἐτέρου σχεδὸν ἡμίσεώς της, καὶ ἡ προσάρτησις ἡμῶν ἀμφοτέροις τοῦ ἐτέρου ἐπίσης ἡμίσεώς μας.

Ἄγαθὴ τύχη!

*

Ἡ ἑλληνικὴ ἐν Τεργέστη κοινότης εἶναι ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων τῶν ὀπουδήποτε ἄλλοι ὑπαρχουσῶν. Ὅτι ἰδίως διακρίνει τοὺς ἐν Τεργέστη ὁμογενεῖς, εἶναι ἡ ἐνότης τούτων μὴ ἀπαντωμένη ἴσως ἐν μέρει καὶ ἐν ταῖς κοινωνικαῖς αὐτῶν σχέσεσι, ἀλλ' ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ δραστηότητι καταφανομένη ἐκείστοτε ἐν ταῖς γενικαῖς αὐτῆς σκέψεσι καὶ ἐργασίαις τεινούσαις εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος καὶ τὴν ὡς οἶόν τε τοῦ ὅλου ὀνόματος, καὶ ἰδίᾳ ἐκείστου μέλους τῆς κοινότητος, ἑλληνικῆν μόρφωσιν.

Τοὺς ἐν Τεργέστη Ἑλληνας παρωμοίασα καθόσον ἐγνώρισμ, μὲ τὰς ἀποικίας τῶν ἡρξαίων μας χρόνων, μὴ ἐξαρτημένους, καθὼς ἐκείνας, διὰ θετικῶν νόμων ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως, ἀλλ' ἠθικῶς στενότερα συνδεδεμένους μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους. Πολλὰι περιστάσεις ἐθνικαὶ ἀπέδειξαν ὅτι οἱ ἐν Τεργέστη Ἑλληνας εἰσὶν ἐπίσης πατριῶται, καθὼς καὶ οἱ ἐν τῇ ἑλληνικῇ Βασιλείᾳ διατρίβοντες, μὲ μόνην ἴσως τὴν διαφορὰν, ὅτι ὁσάκις δὲν παρίσταται ἀνάγκη διὰ πραγμάτων ν' ἀποδείξωσι τὴν πρὸς τὴν πατρίδα συμπάθειάν των, ἀναλίσκουσι τὸν χρόνον τῶν ἐμπορευόμενων, ἐνῶ ἡμεῖς οἱ ἐντόπιοι Ἑλληνας, καὶ ἂν τὰ πράγματα ἀπῆ, τὰ λόγια οὐκ ἀπῆ, τοῦ Κατσιακαπῆ μάλιστα.

Οἱ Ἑλληνας τῆς Τεργέστης εἶναι συντηρητικώτατοι, καὶ ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς ἀγαπῶσι τὸν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, ἀγαπῶσιν ἐπίσης τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας καὶ τοῦτο κατ' ἐσχέρην, διότι ἄλλως δὲν θὰ ἦτο δύσκολον, χάριν ἀναψυχῆς, νὰ ἐδημιουργούσαμεν ζήτημα ἑλληνικόν καὶ εἰς τὴν κοινότητα του Ἀδρίας!

Ἡ ἐν Τεργέστη ἑλληνικὴ κοινότης διακρίνεται ἐπὶ ἐμπορικῷ πνεύματι καθ' ὅλον τὸν αὐτόθι ἐμπορικὸν κόσμον, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδὲ τῶν Ἑβραίων, οἵτινες μοι ἔρχεται εἰς τὸν νῦν τὴν στιγμὴν ταύτην, ἀποτελοῦσι καὶ αὐτοὶ ἐθνικότητα, καὶ μάλιστα κράτος—τὴν πλουτοκρατίαν.

Ταῦτα πάντα ἐγὼ συνέλεξα ἐκ τῶν τεργεσταίων ἑλλή-

νων κατὰ τὸ βραχὺ τῆς ἐκείσε δικμονῆς μου· ἐὰν ὅμως ἐπειρώμην νὰ ἐξαγάγω ἐκ τῶν γνωστῶν τούτων χαρακτηριστικῶν ἄγνωστα, θὰ ἀπεφαινόμην ὅτι οἱ ἐν Τεργέστη καὶ οἱ λοιποὶ ἴσως ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ διατρίβοντες ὁμογενεῖς, ἠθελον διάκεισθαι στενωτέρον πρὸς τὴν πατρίδα ἡμῶν καὶ θὰ ἀπετέλουσαν τὰ κεντρικώτερα σημεῖα, τὰς κυριώτερας ἀκτῖνας δι' ὧν θὰ μετεδίδετο ποτε—καὶ θὰ διεσώζετο—τὸ πῦρ καὶ τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ ὅλου εἰς τὰ μέρη καὶ τὰνάπαλιν, ἐὰν καὶ ἡ κυβερνήσις τῆς Ἑλλάδος ἀπέσπα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἀπὸ τὰ ἴσα πρὸς τὰ ἐξω τέκνα τῆς.

Ἐὰν ἐκρίνον τὰς καρδίας τῶν ἐν Τεργέστη Ἑλλήνων καὶ τὰ αἰσθήματα αὐτῶν ἀπὸ τῆς πρὸς ἐμὲ συμπεριφορᾶς των θὰ ὑπερηκόντιζον τοὺς πατριώτας μου ἐκείνους μεθ' ὧν συνεγεννήθην, συνανετράφην, συνέζησα. Ἡ Τεργέστη ἀπὸ τοῦδε δι' ἐμὲ εἶναι ἑλληνικωτάτη πόλις, οἱ δὲ Ἑλληνας αὐτῆς κάτοικοι θὰ διατηρήσωσιν ἀνεξάλειπτον τὴν μνήμην των καὶ ἐν τῇ διανοίᾳ καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ μου.—Ὅσον δημοσίᾳ καὶ ἂν ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τοὺς εὐγενεῖς τούτους πατριώτας μου μικρὸν θὰ εἴπω, ἢ θὰ εἴπω μέγα προσκροθὸν εἰς τὴν ἑλληνικωτάτην μετροπροσῶννην των.

Τὴν δευτέραν ὥραν τοῦ Σαββάτου μετὰ μεσημβρίαν ἀπρὸς τὴν φερόμενος ἐπὶ τοῦ αὐστριακοῦ πυροσκάφου ἡ ἀργῶ. Πλήθος πολὺ πρὸ μικροῦ ἤδη εἶχον ἀποχαιρετήσας, ἢ δὲ συγκλινούσας μου ὑπῆρξε τσοσάτη, ὡστε ἠναγκάσθην νὰ κατέλθω εἰς τὸν κοιτῶνά μου, ἐν ᾧ ἠδυνάμην καὶ τὰ δάκρυά μου ἀνεπιφυλάκτως νὰ χύσω, καὶ ἀπὸ τὴν βροχὴν ὁμολογουμένως νὰ προφυλαχθῶ· διότι ὅταν ἐκινουμέν, λεπτὴ βροχὴ ἤρχισεν νὰ πίπτῃ.

Ποῖαι καὶ πόσαι σκέψεις μὲ κατεῖχον διαδοχικῶς καθόσον ἀπεμακρυνόμην τῆς προσφιλοῦς πόλεως, εἶναι δύσκολον καὶ ἐργῶδες ν' ἀριθμῶμαι ἐδῶ· ἡ μόνη ὅμως κεντρικὴ οὕτως εἶπειν, καὶ ἄξωνικὴ, ἐὰν θέλῃς, περὶ ἣν ἐστροβέλλουντο αἱ λοιπαί, ἦτο ἡ σύμπτωσις τῆς ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεώς μου τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ὑπὸ ὅλων ὅμως διαφορετικῶς καὶ μάλιστα ἀντιθέτους περιπτώσεσι. Καὶ τότε κατελόγιζον ἐμαυτὸν ἀτυχεῖ, διότι κατέλειπον τὰς Ἀθήνας, καὶ τώρα οὐχ ἤττον διότι κατέλειπον τὴν Τεργέστην.

Ἐν τούτοις μετὰ παρέλευσιν ἑξ ὥρων εὐρέθημεν εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος, ὅποτε ἐνόησα τὸ πλοῖόν μου κλινοῦμενον, ἐσπευσα νὰ κατακλιθῶ, καὶ δὲν ἠγέρθη τῆς κλίνης εἰ μὴ μετὰ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ὥρων ἀπείστατον—ὑπὸ τὴν κυρίαν καὶ ἐμετικὴν τῆς λέξεως σημασίαν—πλοῦν. Κατὰ τὰ δύο αὐτὰ ἡμερονύκτια ἐκοιμήθην ὀλίγον, ἔφαγον ὀλιγώτερον, καὶ τὸν λοιπὸν χρόνον ἐσκεπτόμην.—Ἐὰν ἐκράτουσιν τὴν μίαν ἄκραν τοῦ νήματος τῶν σκέψεών μου διὰ νὰ σοὶ φέρω τὴν ἑτέραν, ὅπως ἴδῃς τὰ ἐν τῷ μεταξύ θὰ ἐπροτίμας,—εἶμαι βέβαιος—ὄσπελόν, διὰ τοῦ ὁποῖου διήλθον τὰ ἐντόσθια ἀμνοῦ ἀναστάσεως, ἀποτελοῦντα τὸ δὴ καλούμενον κοκκορέτσι, παρὰ τὸ νῆμα τῶν ἰδικῶν μου σκέψεων.

Τὶ συνέβη κατὰ τὴν τεσσαρακοντάωρον αὐτὴν θαλασσοπορίαν, δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σὲ πληροφορήσω· τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐγὼ ἠγέρθημι πεποιθὼς εἰς τὸν παρελθόντα χρόνον ὅστις μοι ἔλεγε, ὅτι μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου ἀκόμη συναδέλφου του, ἔπρεπε νὰ φθάσωμεν εἰς Κέρκυραν.

Ἄλλὰ ποῖα ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς μου, ὅπταν ὁ καμερω-

τος ἐπισκεφθεῖς με τυχαίως μοι προσέφερεν ὡς ἀναψυκτικὴν τὴν εἰδησιν ὅτι εὐρισκόμεθα ἐξωθεν τῆς Λίσης! Εἰς τὸ ἄκουσμα αὐτὸ εἰσώπησα, τοῦθ' ὅπερ ὀφείλεις νὰ ἐκλάβῃς ἀπὸ τὴν ἀκελπιστικώτεραν αὐτοῦ ἐκδοχὴν, δηλαδὴ ἐπαθὸν ἀφασίαν!

Μετὰ δύο περίπου ὥρας ὁ αὐτὸς καμερωτὸς μὲ διεβεβαίωσεν ὅτι εὐρισκόμεθα ἐξωθεν τῆς Λίσης, ὅπταν ὀλίγον ἔλειψε... νὰ ὀμιλήσω! Ἄλλ' ὅτε μετὰ δύο ἄλλας στρογγυλάς ὥρας, καὶ τρίτην φορὰν, καὶ ὁ αὐτὸς καμερωτὸς μὲ διεβεβαίωσεν ὅτι εὐρισκόμεθα ἐξωθεν τῆς Λίσης.

— Ἄ! μὰ τί διάβολο ἐπιμένονεν τόσον—ἐξερῶνησα πλέον—ἐξωθεν τῆς Λίσης,—καὶ ἐξω φρενῶν—μήπως εἴμεθα Τέγγετωφ;

Τί ἐν τούτοις συνέβαινεν;

Ἐκείνο τὸ ὁποῖον ἐγὼ ἀντελήθην, εἶναι ὅτι τὸ ἀτμόπλοῖόν μας ἀνεβοκατέβαινεν ἀπαράλλακτα μὲ πάτερρον, ἐπὶ τῶν ἄκρων τοῦ ὁποῖου κἀθηνται δύο παῖδες καὶ κουνουπταί! Ἐκείνο δὲ τὸ ὁποῖον μὲ εἶπεν ὁ πλοίαρχος μας ἀργότερον ὅτι ἡ τρικυμία ἦτο τσοσάτη, ὡστε ἡ ἀτμοδρόμων μας ἐδάδιζεν ἐν μίλιον μόλις τὴν ὥραν... ὅπισω, μὴ αἰδομένη οὐδὲ κεκτημένα δικαιώματα, κατὰ τὴν ῥήτραν τῶν νομικῶν· ἀλλ' ἐκείνο τὸ ὁποῖον δύναμαι νὰ προσθέσω εἰς ὅλα αὐτὰ εἶναι, ὅτι ἡ ἀργῶ μας ἐνεκα σεβασμοῦ μᾶλλον πρὸς τὴν πραγματικὴν ἢ ἀρχαιολογικὴν ἔνοιαν τοῦ ὀνόματός της, ἐκινεῖτο μόλις, ἐπέμπευσα μόνον μετ' ἀναιδοῦς ἀφελείας νέφη καπνοῦ ἀπὸ τοῦ πελωρίου τοιγάρου της!

— Κυρία ἀργῶ, ἐψιθύρισα μίαν στιγμὴν, θὰ ἐπροτίμων νὰ ἐλέγγοιο Γοργῶ.

Εἰς τὴν Κέρκυραν ἐφθάσαμεν εἰκοσι ὥρας ἀργότερον παρὰ τὸ σύνθηρος νύκτωρ καὶ μετὰ βροχῆς μάλιστα! ἐδῶ ἐξήλθον ὀλίγον καὶ δὲν θὰ ἦτο ἄτοπον νὰ ἐπαναλάβω τὸ τοῦ Καίσαρος—ἦλθον, ἐβράχην, ἐλασπώθην.—Τὴν δωδεκάτην τῆς νυκτὸς ἀφίνομεν τὴν Κέρκυραν, ἀλλὰ πρὶν ἢ τὴν ἀφῆσω διὰ παντός, ἐπεθύμουσιν νὰ ἀπεκάλυπτον μυχίαν τινα εὐχερίστησιν μου, ἧτις γενᾶται εἰς πάντα θνητὸν, ὅπταν ἀπὸ τῆς ξένης πατήσης πατρικῶν ἑδαφος.

— Γίνομαι τρελλὸς ἐξ ἐνθουσιασμοῦ, μοι ἔλεγεν ὁ συνταξιδιώτης μου.

— Εὐτυχῶς ὅτι εἶναι νύξ, ἐσκέφθην ἐγὼ, ὡστε δὲν θὰ μᾶε πάρον μυρωδὰ οἱ ἀρμόδιοι.

Τὴν ἐπομένην ὥραν ἐαρινὴν πρῶταν διηρχόμεθα διὰ τῆς Ἰθάκης καὶ Κεφαλληνίας, αἵτινες σὲ μετάγουσιν λεληθότως εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Ὀμήρου καὶ τοῦ Θουκυδίδου. Ἀργότερον παρελεύνομεν τὴν εὐοσμον Ζάκυνθον, τὸ ἄρθρον αὐτὸ τῆς Ἀνατολῆς, κατόπιν τὸ Νεακρίνον ἀπὸ τοῦ ὁποῖου σοὶ φαίνεται, ἀκόμη τώρα, ὅτι καπνίζουσι τὰ σκάφη τοῦ Ἰμ-βραήμ, καὶ φωσφορίζουσι τὰ ὀστά τοῦ Δράμαλη· βραδύτερον διηρχόμεθα τὸ Ταΐναρον, τὰ Κύθηρα, ὅθεν καὶ πάλιν φέρουσαι εἰς τὴν προχθασινὴν τῆς Κρήτης μᾶς ἐπανάστασιν, καὶ ἐντεῦθεν διὰ τοῦ Μαλέα, ὅστις ἀκόμη ἐπιδεικνύει ὀλίγην ὕψην πολεμικὴν μετὰ ἄγρια κύματά του καὶ τὴν ἐπικειμένην του ὄφρην, κατεφθάσαμεν εἰς τὰς Ἀθήνας τὰς κλεινάς, τὴν εὐρανίαν αὐτὴν πόλιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ ὁποία ὅμως τὴν φορὴν αὐτὴν δὲν ἤξεύρω πῶς ἀπὸ μακρῶν μοι ἔκαμεν ἐντύπωσιν κάλπικης, ἴσως διότι ἐπίκεινται αἱ ἐκλογαί.

Dock

Ρ. ΦΑΡΑΝΤΖΗΣ

('Οδοντοζατρός)

Θεραπείαι εύκόλως τούς πόνους τῶν ὀδόντων, χωρίς νά τοὺς ἐκβάλλῃ, καὶ ἑμφράττει αὐτοὺς κατὰ τὸ τελευταῖον ἀμερικανικὸν σύστημα.

Θεραπείαι προσέτι δὲ τὰς ἀσθενείας τοῦ στόματος καὶ τῶν οὐλῶν καὶ συνάμα λευκαίνει τοὺς ὀδόντας καὶ δίδει εἰς αὐτοὺς τὴν φυσικὴν τῶν χροιάν.

Κατασκευάζει ὀδόντας καὶ θέτει αὐτοὺς ἄνευ παραμικροῦ τινος πόνου καὶ χωρίς νά ἐκβάλλῃ τὰς ρίζας αὐτῶν.

Οἱ ὀδόντες οὗτοι εἰσι τόσῳ τεχνικῶς κατασκευασμένοι καὶ τόσῳ στερεοί, ἑλαφροὶ καὶ ὡραῖοι, ὥστε ἀπατώνται οἱ πλέον ἔμπειροί.

Ὁ Κ. ΦΑΡΑΝΤΖΗΣ

τότε μόνον ἀμείβεται ὁπότεν οἱ ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸν ἰδῶσιν ἐντελῆ θεραπείαν.

Δέχεται καθ' ἐκάστην ἐν τῇ κατοικίᾳ του, ἀπέναντι τῶν Ἀνακτόρων καὶ παραπλεύρως τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τῆς Πλατείας τοῦ Συντάγματος.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΕΙΡΑ

λευκμωμάτων (albums) ἐκ τῶν καλλιτεχνικωτέρων ἐργαστησίων τῆς Βιέννης παρά τῷ κ. Χουτοπούλῳ.

Οἶνοι Οἰκονόμου, λευκοί, μαῦροι, ἐπιτραπέζιοι.

Οἶνοι Οἰκονόμου, ὁμαλώτατοι, ἢ ὅπως λέγουν οἱ Γάλλοι, unis.

Οἶνος Οἰκονόμου, οἱ μόνον προτιμηθέντες ἐν ταῖς οἰκογενεαῖς καὶ τοῖς ξενοδοχείοις.

Οἶνοι Οἰκονόμου, ἐφθηνότατοι, μόνον 90 λεπτὰ ἢ φιάλη.

Οἶνος Οἰκονόμου, μοναδικοὶ διὰ τὸν χειμῶνα, οἱ λευκοὶ ἀνεκτίμητοι διὰ τὰ φρούτα.

Οἶνοι Οἰκονόμου, ἄδολοι, γνήσιοι, χωρίς προσθέτους οὐσίας ὑγιεινότετοι.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

Ὁδὸς Σταδίου, ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου.

NECESSAIRES

μὲ μουσικὴν ἀπὸ τὰ ὡραῖότερα γαλλικὰ βωδιθίλλεια, ἀθάνατοι σύντροφοι μελαγχολίας καὶ πλήξεως. Μόνον εἰς τὸ Ἑμπορικὸν

ΧΟΡΤΟΠΟΥΛΟΥ.**ΠΙΛΟΙ ΜΟΝΑΔΙΚΟΙ****ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΤΕΡΟΥ ΕΛΑΦΡΟΤΕΡΟΙ**

Γνωστὸν εἶναι εἰς ἅπαντα τὸν ἐκλεκτὸν κόσμον τῶν Παρισίων καὶ ὅλης τῆς Εὐρώπης τὸ **Πιλοπωλεῖον τοῦ Leon** διὰ τὴν εἰδικότητά του ἐπὶ τῆς κατασκευῆς πύλων ἐκ **φελού (Liege)** ἑλαφροτέρων καὶ τοῦ πτεροῦ, καὶ ὡς ἐκ τούτου παρὰ πάντων προτιμωμένων καὶ λόγῳ ποιότητος καὶ λόγῳ ὑγείας.

ΤΟ ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΤΣΙΜΠΑΛΗ

ἐπιδιώκων πάντοτε τοὺς χρησιμωτέρους νεωτερισμοὺς συμβληθὲν μετὰ τοῦ Κατασκευαστοῦ, ἐκόμισεν ἀφθονίαν τοιούτων πύλων, τοὺς ὁποίους οὐδὲν κατάστημα ἐν Ἑλλάδι δύναται νά ἔχῃ εἰς τόσον εὐθηνὰς τιμὰς.

Εἰς τὸ αὐτὸ Πιλοπωλεῖον

εὐρίσκει τις καὶ τοὺς περιφήμους **πύλους ἀδιαδρόχους**, ὡς καὶ μεγάλην Συλλογὴν τῶν κομψοτέρων πύλων

ΠΑΙΔΩΝ καὶ ΚΟΡΑΣΙΩΝ.**ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ****ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ***Ἀθῆναι ὁδὸς Ἑρμοῦ.*

Ἄπαντα τὰ εἶδη γραφικῆς ὕλης εἰς τιμὰς μετρίας.

Ἐκτεποδνται ἐπισκεπτήρια στιγμαίως διὰ τελειοτάτης μηχανῆς ὡς καὶ χαλκογραφημένα.

Χαράσσονται παντὸς εἶδους σφραγίδες, ὡς καὶ ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν ἐκτυπούμεναι εἰς διάφορα χρώματα.

Μόνη Ἀποθήκη τῶν καταστήκων ἀρίστης κατασκευῆς τοῦ σπουδαίου καταστήματος **Edler I. Kricher** τοῦ Ἀννοβέρου.

Μόνη Ἀποθήκη διὰ χονδρικὰς πωλήσεις τοῦ Ἀληθοῦς σιγαροχάρτου **Job** τοῦ οἴκου **Jean Bardou** τῆς Γαλλίας.

ΟΛΙΓΑ ΜΟΝΟΝ ΑΝΤΙΤΥΠΑ**ΤΗΣ ΚΥΑΝΗΣ ΒΙΒΛΟΥ**

τοῦ κ. **Γεωργίου Σουρῆ** ἔμειναν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, ὅπου πωλοῦνται.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τοῦ «Μέλλοντος» ἀγγλικὸν χειροκίνητον πιεστήριον πρώτου μεγέθους.